

► Zapatero deixa podrir el procés de pau

De dalt a baix // Pàgines 3 a 5

ELS MOVIMENTS SOCIALS BASCOS D'AVANT LA RUPTURA DE LA TREVA

DIRECTA ha parlat amb col·lectius socials de diferents opcions i sensibilitats perquè donin la seva opinió sobre el moment actual del procés.

ANÀLISIS DE MARTXELO OTAMENDI, TONI STRUBELL I JON URKIMENDI

La situació generada per l'explosió de la T-4 i les opcions de futur de la societat basca explicades des de tres punts de vista diferents.

COMPARATIVA INFOGRÀFICA DEL PROCÉS DE PAU DE 1998 AMB EL DE 2006

L'actuació i accions concretes dels governs d'Aznar i de Rodríguez Zapatero davant el repte de la pau. També els passos d'ETA.

directa

setmanari de comunicació

núm.32 // 10 de gener de 2007

www.setmanaridirecta.info

1,5 euros

Polítics de CiU, PSOE i PP darrere de Renta Corporación

» Així està el pati // Pàgina 11

LA IMMOBILIÀRIA FA NEGOCIS VENENT SOLARS A L'AJUNTAMENT DE BARCELONA

» Així està el pati // Pàgina 11

Mambo desallotjat, okupació a Gràcia i 2 detinguts a Badalona

Els Mossos bloquegen el carrer Arc del Teatre durant cinc hores per permetre la tapiada de l'edifici on era Mambo.

Edu Soteras / Ruido

» Així està el pati // Pàgines 10

Manuel Lao, empresari de màquines de joc, detingut per tràfic

El multimilionari president de CIRSA afincat a Terrassa, Manuel Lao, va ser detingut el 14 de desembre a l'aeroport de Buenos Aires. Va aterrar a la capital argentina amb el seu avió privat, carregat d'enormes paneres amb begudes i pernills, però també amb 500.000 euros en metàl·lic que volia introduir il·legalment al país.

» Així està el pati // Pàgina 12

Primera gran manifestació contra el tancament d'empreses

El proper 21 de gener tindrà lloc a Barcelona la primera gran protesta conjunta de totes aquelles plantilles d'empreses amb acomiadaments massius o tancaments forçosos que han desenvolupat intenses lluites durant els últims mesos. La CGT, la CNT, la IAC o la Xarxa contra els Tancaments figuren entre els convocants. La plantilla d'Ibèria expedientada per la vaga del juliol, els acomiadats de SEAT, el personal dels tallers de La Vanguardia, de la secció de Parcs i Jardins de Barcelona, de Braun i de Mercadona, també hi seran. Sortirà a les 12h des de la plaça Universitat.

» Així està el pati // Pàgina 13

Trenta-tres morts sota custòdia estatal durant el 2006

Un informe dels col·lectius de suport a les persones preses i editat per la revista *Punto de Fuga* revela que durant el 2006 han mort trenta-tres persones en casernes, comissaries i presons dels Països Catalans. Per suplir les inexistentes dades oficials

sobre el tema, —només les presons autonòmiques catalanes hi informen— aquests col·lectius han fet una minuciosa recerca a partir de les pàgines de diaris locals i denúncies de familiars i amics de les víctimes. Això fa sospitar que en realitat el número real sigui

molt més alt. La Guàrdia Civil, la Policia Nacional espanyola i alguna policia local són responsables de sis morts. La resta s'han produït en diferents centres penitenciaris.

A nivell estatal les defuncions pugen fins a la vuitantena, i no in-

clouen altres casos com la mort de tres immigrants disparats per la Guàrdia Civil mentre intentaven saltar la valla de Ceuta. Tampoc s'han comptat els morts en accidents de trànsit, com el motorista atropellat pels Mossos d'Esquadra a Barcelona el juliol.

Editorial

Presos morts

És evident que ja fa temps que es va decidir que la presó no tenia per què tenir un caràcter resocialitzador ni reinseridor. El seu caràcter exclusivament punitiu és tan descarcat que deixarem de denunciar que el rei va nu —doncs ensenya les vergonyes sense cap mena de pudor— ni ens escandalitzarem per una realitat que ja sabem quina és, i des de fa temps. Però fins i tot dins l'horror quotidià hi ha graus, o com a mínim n'hi hauria d'haver. Les presons, fins i tot les d'un estat suposadament de dret, social i democràtic, són l'eina de venjança social d'una minoria que acumula el patrimoni col·lectiu amb un deliri tan insaciabla que genera, no ja fàstic, sinó fins i tot incomprensió. Però és que estem anant més enllà. I en els darrers anys les presons s'estan convertint en veritables centres d'extermini, on les persones preses són condemnades, no ja a cadenes perpètuas encobertes —fins a 40 anys efectius tancats— sinó directament a la pena de mort. Com pot ser que en un estat autoanomenat de primer món es pugui morir de malalties totalment curables? O que s'acorralli i es persegueixi algú fins a no deixar-li altra sortida que el suïcidi? Sembla que la solució de l'estat a la massificació a les presons és la sortida amb els peus per davant. L'informe que publiquem en aquest número fa esgarriar, no ja per les xifres. Sinó pel mètode. S'ha hagut de furgar durant mesos en els breus de la crònica negra per fer un petit esbós del que passa dins el forat negre del sistema penitenciari. I diem un petit esbós, perquè és evident que la mort d'un pres no és notícia, i els cops que sí, és més l'excepció que la regla. Quines proporcions reals té aquest genocidi contra la pobresa? Fins avui ningú vol respondre a aquesta pregunta.

Pensem, doncs existim

Pensem, doncs fotografiem

↳ Eduardo Soteras
/directa@setmanaridirecta.info/

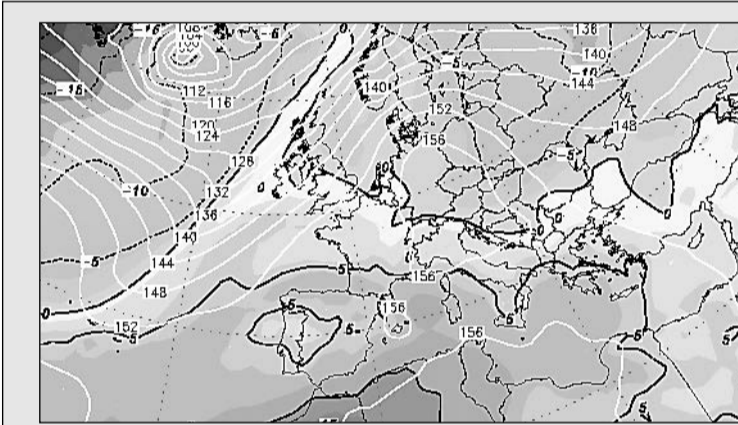
Lewis Hine, el fotògraf que va retratar l'explotació infantil en EUA de començament de segle XX, deia que ell amb les seves fotos pretenia sols dues coses: mostrar aquelles coses que havien de ser canviades i mostrar aquelles coses que havien de ser imitades.

Què és el que pot ser mostrat i que és el que no? Crec que hi ha poques coses tan difícils de delimitar. En la recerca de les coses per ser mostrades, imitables o canviades, d'aquests últims dies una de les fotos, que més recordo és la de l'execució de Saddam. Imagino que moltes de les coses que va fer aquest home en la seva vida entren en la categoria de coses per ser canviades. Ara no sé si fotografiar i contemplar el seu enforament és alguna cosa a ser imitada. En tot cas, el que més em va estranyar, a costa de veure'l en

gairebé tots els mitjans, és el grau de deshumanització que arriba a tenir el penjat. Passa a ser un una cosa penjada i res més, i pensar que en realitat es tractava d'un altre ésser humà com jo requeria d'un esforç. No deixo de pensar que es tracta d'un acte bàrbar, tant la meua actitud com l'execució en sí. I aquest ús "cicatritzant" que fa que ens acostumem a tot a costa de veure-ho en una fotografia no m'agrada. Fa poc vaig anar a veure una pel·lícula on es retratava com a primitiva una societat del segle XVIII, amuntegada a la plaça principal d'un poble, assedegada per veure la mort d'un assassí. Ha canviat molt la cosa? Potser sí, avui en dia no necessitem ser-hi tots a la mateixa plaça, ho podem veure en fotos o bé podem baixar el vídeo de youtube còmodament des dels nostres ordinadors.

Encara que considerem que aquesta finalitat de mostrar les coses per imitar i canviar no hau-

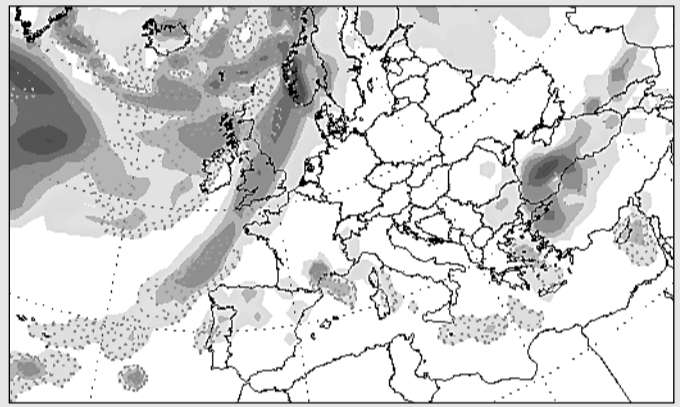
ria de tenir límits, o que sempre estiguem dins del correcte, entre la fotografia reproduïda i la realitat continua trobant-se el fotògraf, que suposadament, hauria de ser el més objectiu possible. Amb aquesta mateixa idea de ser "objectiu" em paro darrere d'algunes realitats que succeeixen per Barcelona i que totes les setmanes apareixen a aquest setmanari, uns passos darrere d'altres fotògrafs més experimentats i amb més canes, i observo com allò que havia de ser objectivitat es converteix en molts casos en cinisme. En tot cas la fotografia si bé busca mostrar les coses per canviar i les coses per imitar, en el fotògraf l'únic objectiu ha de ser la lent, ja que la resta s'ha de tractar d'un subjecte el mes subjectiu possible, que en cap moment no s'oblidi que al capdavant té un altre subjecte, ja que en definitiva tot això tracta d'explicar l'home a l'home mateix. ☺

Dilluns 15 al migdia les temperatures continuaran molt més altes de l'habitual per l'època.

On és la neu?

No hi ha neu. Tot i les càmeres de l'espai del temps de TV3 permanentment enfocades a la més mínima clapa de neu artificial que hi ha al Pirineu, la realitat és que no n'hi ha. Les muntanyes estan pelades i els interessos de les estacions d'esquí arriben fins el límit de coaccionar la secció de meteorologia dels serveis informatius. La situació continuarà suau i sense cap precipitació durant tota la setmana.

Dimarts 16 de gener a mitja tarda, els núvols augmentaran a prop de la costa.

Com s'ha fet?

Tornem aquesta setmana després d'una pausa de quinze dies. Les complicacions per tal de fer la distribució i la venda durant uns períodes amb tants festius, conjuntament amb la necessitat de descansar ens van portar a fer aquest petit parèntesi. Però ja tornem a estar aquí. Obriem portada aquest número després d'algunes reflexions sobre la imatge de portada de l'anterior. Des de fotografia no s'estava del tot convençut que fos la millor de les imatges (la de les grúes a la Gran Via de Barcelona), ja que la imatge d'Hereu amb el cap cot a l'interior era força més bona.

A mitja tarda del dia de tancament d'aquest número ens ha arribat el comunicat d'ETA reivindicant l'atemptat de Barajas, un tema que tractem a fons en el tema de la setmana. Hem volgut contactar amb diferents agents i entitats del teixit social d'Euskadi, per tal d'avaluar i analitzar la situació actual. La fotografia de portada torna a ser la d'un desallotjament, en aquest cas el del centre social MAMBO. La imatge de l'agent dels Mossos que controla el desallotjament evidencia que a ell no li va massa aquest estil de ball.

També volem agrair a tots aquells subscriptors que durant aquests dies han fet l'esforç de contactar amb amics, coneguts, familiars per tal de fer un nou subscriptor, sense els qual el projecte no seria viable.

Bé, que ja som aquí. I seguim amb força, setmana rere setmana.

El racó il·lustrat

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits ADSL
Dipòsit Legal: GI-1528-2005
c/ Juan Ramón Jiménez núm. 22, 08902
L'Hospitalet de Llobregat
www.setmanaridirecta.info
directa@setmanaridirecta.info
Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117

Àrees de treball de Directa:
redaccio@setmanaridirecta.info
fotografia@setmanaridirecta.info
il·lustracio@setmanaridirecta.info
disseny@setmanaridirecta.info
subscripcio@setmanaridirecta.info
distribucio@setmanaridirecta.info
publicitat@setmanaridirecta.info

AQUEST NÚMERO S'ENVIA A IMPREMTA EL DIA 9

creative commons LICÈNCIA CREATIVE COMMONS Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:
 (cc) -Reconeixement. Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el llicenciadador.
 (nc) -No comercial. No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.
 (nd) -Sense obres derivades. No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.
 - Quan reutilitzeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clar els termes de la llicència de l'obra.
 - Algunes d'aquestes condicions pot no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'ús legítim o altre limitació reconeguda per llei no queda afectat per l'anterior.
 Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NoDerivs-NonCommercial. Per a veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/> o envieu una carta a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, California 94305, USA

Qui som

DISSENY I COMPAGINACIÓ
Roger Costa
REDACCIÓ
De dalt a baix:
Mariona Ortiz i Laia Alsina
Impressions:
Laia Alsina i Mariona Ortiz
Així està el pati:
Guillem Sánchez, Laia Alsina, Jesús Rodríguez, Mariona Ortiz, Lluç Salellas
Roda el món:
Guillem Sánchez
Observatori: Enric Borràs

Què es cou: Gemma García
Expressions: Roger Palà, Santi Eizaguirre
La graella: Jesus Hita
La indirecta: Sergio Picazo
FOTOGRAFIA
Eduardo Soteras, Toni Arnau, J. L. Expósito, Pau Coll, Edu Bayer
PUBLICITAT
Jesús Hita
DISTRIBUCIÓ
Xavi Camós
SUBSCRIPCIONS
Helena Olcina i Amigo

ORGANITZACIONS DE SUPORT

ETXERAT:

>> "Necessitem un veritable procés perquè necessitem una solució, i que els presos hi puguin participar" _

TAT:

>> "Si hi ha voluntat de debò, ara cal deixar de banda tot tipus de vulneracions i arrencar el procés" _

LOKARRI:

>> "És important que els partits polítics que han apostat pel diàleg es mantinguin" _

ASKATASUNA:

>> "Les vies repressives a Euskal Herria només tenen un horitzó, el fracàs" _

EUSKAL ETXEA:

>> "Buscar responsables de l'actual crisi és estèril. Cal buscar elements per donar-li solució" _

GESTO POR LA PAZ:

>> "Ara és el moment que gent nova exigeixi a ETA que deixi de matar, ho han de fer els sectors abertzales" _

PAÍS BASC // PROCÉS DE PAU

Moltes paraules i pocs fets

L'acció d'ETA el passat dia 30 de desembre sembla haver agafat desprevingut el govern de Rodríguez Zapatero, que just el dia abans havia pronosticat que "el 2007 estariem millor que el 2006" i es mostrava optimista pel que fa al procés de pau al País Basc. Curiosament, l'euskobaròmetre – tot i la dubtosa fiabilitat d'aquest tipus d'enquestes – assenyalava el mateix dia 29 que un 64% dels bascos consideraven perfectament possible el trencament de l'alto el foc, tot demostrant una percepció de la realitat més exacta que la del president espanyol.

Mariona Ortiz i Laia Alsina
/redaccio@setmanaridirecta.info/

En qualsevol cas, i malgrat el desconcert inicial, la societat basca exigeix majoritàriament que continuï el diàleg. "La ciutadania el vol i el necessita", explica Aitor Arruti, president de l'Euskal Etxea, "hi ha dificultats, però encara hi ha molts agents disposats a seguir endavant". En el mateix sentit s'expressa Lokarri, entenent que no hi ha marxa enrere: "la societat ha fet una aposta decidida per la pau i és irreversible. Cal minimitzar els danys que ETA ha provocat i mantenir els contactes informals". Més escèptics es manifesten els portaveus d'Askatasuna i de Gesto por la Paz, tot i que amb una anàlisi divergent de les responsabilitats. Mentre els primers responsabilitzen l'executiu espanyol de la crisi actual i asseguren que "les bases del procés han estat dinamitades perquè el govern espanyol no ha mostrat respecte sense limitacions al que decideixi Euskal Herria democràticament", segons Gesto por la Paz "ETA ha trencat el procés i només es pot recuperar si deixa de matar".

La reflexió

Tràgic conte de Nadal

J. Urkimendi, militant de l'esquerra abertzale

reva implica, segons el diccionari, un acord en el cessament d'hostilitats entre dos exèrcits enfrontats. Segons això, en la història d'ETA només hi ha hagut una treva: l'acordada entre l'organització armada i el govern de Felipe González l'any 1989 i que va plasmar-se en les converses d'Alger. Aquesta treva es va trencar quan estava a punt de prorrogar-se per segona vegada i s'entrava en una fase de converses sobre temes polítics.

Manifestació per l'autodeterminació del País Basc el pasat 11 de novembre a Bilbao

Regino Hillera

En un terme mig, Lokarri assenyalava tres errors que han generat la crisi del procés de pau: ETA per l'atemptat, el govern espanyol per la poca planificació i inacció, i la impossibilitat d'un preacord per establir una mesa de partits.

La violència que no es difon
D'altra banda, Estanis Etxaburu, portaveu d'Etxerat, destaca que "durant els nou mesos del suposat procés, han augmentat els processos judicials, el nombre de presos amb condemnes complertes que no han sortit de la presó i el de presos malalts que no han pogut anar a casa". En la mateixa línia de crítica es manifesta el TAT, tot recordant que, durant aquesta suposada negociació, l'Estat ha continuat vulnerant els drets de ciutadans bascos i aplicant la tortura, "com les sofertes per Ibon

Meñika i Sandra Barrenetxea. Amb fets d'aquest tipus, no és fàcil parlar d'una veritable voluntat per part de l'Estat".

Han de desaparèixer totes les violències i buscar gestos de distensió en lloc d'accions contra l'enemic

Condicions per avançar

El cert és que l'actuació del govern de Zapatero durant aquests nou mesos destaca per la seva passivitat i sembla haver actuat més de

cara a l'oposició que de cara a resoldre un conflicte polític, com demostra el vídeo que va distribuir el PSOE vanagloriant-se d'haver fet menys que el PP durant la treva del 98. És clar que el vergonyós paper que han jugat en aquesta ocasió els populars, dedicant-se a posar pals a les rodes i a crispar l'ambient polític continuament, ha influït en aquesta inacció de l'executiu espanyol i, de retruc, en la frustració de les expectatives que havia acumulat la societat basca. Però, tots els moviments socials consultats coincideixen en la necessitat de fer avançar el procés i, per això, cal recuperar en primer lloc la confiança mútua. Mentre Gesto por la Paz exigeix que ETA deixi les armes per reprendre el diàleg, l'esquerra abertzale reclama que l'Estat garanteixi al poble basc el dret a decidir sense vulne-

Un conflicte assumible

Alguns teòrics consideren que el cas basc no és comparable a l'irlandès perquè, com assenyalava Miquel Sellarès, periodista, l'aparell de l'Estat podria arribar a la conclusió que un procés de pau i de negociació amb l'Esquerra Abertzale "és més perillós que suportar uns quants atemptats anualment i algunes baixes". Això podria eternitzar el conflicte ja que no influeix sobre l'economia ni les institucions, només en els resultats electorals. Tony Blair va continuar endavant malgrat dos atemptats en ple procés de negociació amb l'IRA. Caldrà veure si Zapatero té la mateixa voluntat de resolució.

racions de drets col·lectius o individuals. Segons el president de l'Euskal Etxea, per seguir endavant "han de desaparèixer totes les violències i buscar gestos de distensió en lloc d'accions contra l'enemic. Cal flexibilitzar postures i arribar a un acord de mínims el més aviat possible". L'únic segur és que, si es desaprofita aquest moment històric i es trenquen els ponts de diàleg, una part important de la societat basca continuarà patint la violència que ja fa anys arrossega. I la il·legalització d'actes de l'esquerra abertzale, com el del darrer cap de setmana a Anoeta, no facilita el camí. ☺

Organitzacions de suport

EUSKAL ETXEA BARCELONA: lloc de trobada entre la gent basca i la catalana a la ciutat que treballa per la divulgació de la cultura basca a Catalunya.

ASKATASUNA: successora de Gestoras Pro-Amnistia, organització antirepressiva nascuda als 70. Garzón va il·legalitzar-la el 2001 i es va fundar Askatasuna, també il·legalitzada.

ETXERAT: "a casa". Associació de familiars i amics de presos i represaliats polítics bascos.

GESTO POR LA PAZ: coordinadora que s'autodefineix com a pacifista i independent. Demana la deslegitimació de l'ús de la violència i el reconeixement del dolor de les víctimes d'ETA.

TORTURAREN AURKAKO TALDEA (TAT): ong que té per objectiu erradicar la pràctica de la tortura i els tractes degradants. Garanteix assistència jurídica i mèdica a les víctimes de la tortura a Euskal Herria.

LOKARRI: continuació d'Elkarri. Considera que ha de servir per unir, sense exclusions, en el procés de pau i fer la proposta d'acord, consulta popular i reconciliació.

MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA, 13 D'OCTUBRE DE 2006:

>> "la Llei de Partits, que l'Executiu ha dit una i altra vegada que no té las més mínima intenció de modificar" _

AZNAR, 3 DE NOVEMBRE DE 1998:

>> "I jo he volgut que els ciutadans espanyols sàpiguen, sapiguessin, i tinguin molt clar que el govern i jo personalment he autoritzat contactes amb l'entorn del moviment basco, d'alliberament, ho he autoritzat personalment i vull que els espanyols ho sàpiguen. Evidentment, una altra cosa diferent és, la materialització del què, si dóna lloc a unes, procés de reunions o converses, la materialització, el concret, el detall d'això que ha d'estar subjecte al principi, com és lògic, de la discreció i de la reserva. I estic segur que al manteniment d'aquest principi em prestaran vostès la seva col·laboració i la seva comprensió entusiasta _

PAÍS BASC // COMPARACIÓ DE LES DUES TREVES

Zapatero ha fet encara menys esforços que Aznar durant el procés de pau

L'actual Govern espanyol no ha emprès cap mesura concreta per aprofitar la treva d'ETA i assegurar el procés de pau

Fonts:: Gara, Askatasuna, El Mundo, Foro de Ermua. PSOE, El Correo Digital

Treva de 1998-99
439 dies
Govern del PP

Treva de 2006
278 dies
Govern de PSOE

Actuacions de l'Estat

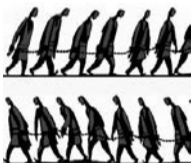
Repressió

Durant el 1998 hi ha tres mesos sense cap detenció. Durant el 1999 hi haurà 50 detencions (31 a l'Estat francès), inclosa la de Belén Peñalva, membre de la comissió negociadora. L'ertzantza va detenir 64 persones per sabotatges durant la treva. El 20 de març apareix mort J.L. Geresta, atribuït a la guerra bruta.

Durant tot el 2006 hi ha hagut 134 detencions (58 incomunicades), 50 empresonaments, 3 denúncies de tortura, 22 extradicions, 64 citacions i imputacions, 139 actes prohibits, 75 locals escorcollats i 4 tancats, 75 judicis amb 227 enjudiciats, 1320 controls de carretera, 126 mobilitzacions reprimides, 800 identificacions

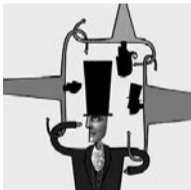
Política penitenciària

Quatre dies després de la declaració de treva quatre presos són traslladats a presons del País Basc, a un altre li concedeixen el tercer grau. Tots els presos de les illes o l'Àfrica són traslladats a la Península. Cap la final de la treva, un centenar de presos són traslladats a centres penitenciaris propers al País Basc.

Allargament de condemnes a 22 presos amb el que s'ha anomenat la "doctrina Parot", i 141 més continuen empresonats després d'haver complert la condemna. De Juana Chaos és condemnat per dos articles. Dos presos morts per suïcidi. Dels 597 presos, només 16 són en presons del País Basc.

Diàleg entre partits

El Pacte de Lizarra-Garazi sumava vuit partits en la reivindicació del dret a l'autodeterminació. PNB i EA arribaven a un pacte de legislatura amb Euskal Herriarrok. Representants del Govern espanyol es reunien amb dirigents d'Herri Batasuna l'11 de desembre de 1998

Es prohibeix el congrés de Batasuna. El 7 de juliol, Patxi López es reuneix amb Otegi i li exigeix que Batasuna sigui legal si vol tornar a reunir-se amb el PSE. La taula de partits demanada per Batasuna mai s'arriba a constituir i es manté la Llei de Parits, tot assegurant que no es modificarà ni retirarà.

Negociació

Les delegacions d'ETA i del Govern espanyol es reuneixen a Suïssa, el 19 de maig de 1999. Aznar ho admet públicament.

Després que diferents diaris publicassin que ja hi ha hagut una primera reunió entre ETA i el Govern espanyol, el ministre Rubalcaba convoca una roda de premsa on ni desmenteix ni confirma la reunió. Encara avui, hi ha la versió que tan sols va ser una trucada telefònica.

Política simbòlica

Tant Aznar com altres membres del seu govern i partit afirmen, ja des d'abans de la treva, que "sabran ser generosos" en cas que es deixin les armes. En una declaració solemne el 3 de novembre de 1998, Aznar es refereix al "moviment basco d'alliberament"

Encara que Zapatero afirmi sovint que està disposat a sacrificar-se per la pau, també abunden les seves declaracions on assegura que no "pagarà un preu polític per la pau" i que "no cedirà davant els terroristes". El PSOE edita un vídeo on acusa Aznar d'haver "cedit més" que ells.

Actuacions d'ETA

Activitats de manteniment

Al setembre de 1999 es produeix el robatori de 800 quilos d'explosius en una pedrera al sud de l'Estat francès. Es manté el cobrament de l'impost revolucionari.

Al novembre de 2006, un escamot roba 300 revòlvers, 50 pistoles i diversa munició d'una empresa francesa. Tot i algunes denúncies de cartes reclamant l'impost revolucionari, no s'arriba a certificar la seva autenticitat. De totes formes serien força aïllades.

Sabotatges

Durant tota la treva, es produeixen més de mil sabotatges, una mitjana de dos per dia. S'afirma públicament que "la joventut no està en treva".

Durant més de cinc mesos no hi ha incidents violents ressenyables. Els sabotatges no "rebroten" fins al 20 d'agost, quan les alrmes sobre el bloqueig del procés comencen a encendre's.

» Tothom sap que no queda més remei que negociar, però tothom actua en clau electoral, no amb sentit d'estat, ni que sigui l'espanyol_ MIQUEL SELLARÈS, PERIODISTA

» Zapatero s'ha aplicat a prosseguir amb exitoses detencions i a acceptar enduriments penals com si, en lloc d'una oferta de pau, ETA li hagués signat una rendició, amb armistici i acceptació de deutes de guerra inclosos, que no és el cas_ RAMON ZALLO, CATEDRÀTIC DE COMUNICACIÓ DE LA UPV

» Davant de la postura torera del "deixeu-me sol" negociant, seria més adequat reforçar un "front negociador" obert a sectors socials el més ampli possible_ MARIO ZUBIAGA, PROFESSOR DE CIÈNCIA POLÍTICA DE LA UPV

PAÍS VASC // OPINIONS ENTORN DEL PROCÉS DE PAU AL PAÍS BASC

Superar la situació

☞ Martxelo Otamendi
Periodista i director de *Berria*

En moments com els que estem vivint, faig referència per descomptat a la situació del "procés basc", després de l'explosió mortal a Barajas provocada per ETA, és quan més necessàries són les anàlisis fredes i, en la mesura que es pugui, una mica elevades del nivell zero de la tragèdia.

Ara més que mai, el procés necessita no deixar-se endur per la desesperació, la negativitat i el fatalisme

Ara és quan s'ha de decidir que, malgrat la innegable dificultat, cal seguir apostant pel procés, per molt malmès que sembli. Ara es necessiten les veus que habitualment se sumen quan la situació està en calma i no hi ha perill d'equivocar-se a l'hora d'apostar. En un moment en que, lògicament, els ciutadans i ciutadanes del carrer tenen la impressió que tot s'ha perdut, cobren importància les veus qualificades que insuflen a aquests ciutadans la dosi de realitat, de la realitat real, que els faci veure que la situació pot i ha

Regino Hillera

de tornar a paràmetres anteriors a l'atemptat de la T-4.

És en aquests moments quan cobren especial rellevància les iniciatives sectorials que han florit últimament per donar suport al procés. N'esmentaré dues de molt importants que, o bé han nascut a Catalunya o han tingut especial acceptació i suport en aquesta nació. La iniciativa dels juristes que fou presentada fa poques setmanes a Barcelona va tenir una gran importància quan es va presentar, tant per la diversitat i qualitat dels signants com pel text del

manifest presentat. La segona seria la iniciativa del grup Ahotsak, que només néixer a Euskal Herria fou acollida com a pròpia per molts i moltes catalanes. També en el cas d'Ahotsak és important la notorietat de les signants i el contingut del document fundacional. És més, porto temps dient que el text que, esperem succeeixi avui abans que demà, algun dia plasmi l'acord entre la majoria de bascos i basques sobre la resolució del conflicte no diferirà gaire, estilística i retòrica al marge, del contingut del text d'Ahotsak.

En l'actual situació, correm el risc que ambdues iniciatives pleguin veles fins que bufi un vent més favorable. Doncs insisteixo, és en aquests moments difícils, en aquesta mar brava tan habitual del mar Cantàbric, quan les impulsores de les dues iniciatives esmentades tenen la responsabilitat de no deixar-se vèncer per la manifestada dificultat que la situació actual demostra. Aquesta reacció d'enfilar el vaixell rumb a un port segur és la lògica de la gent del carrer que no veu cap sortida a l'actual situació, ni a curt ni a llarg termini.

Però els impulsors i signants d'aquestes dues iniciatives són ciutadans acostumats a navegar per aigües turbulentes, gent que no tanca els ulls davant la primera onada complicada que ve, gent acostumada a capitanejar embarcacions humanes i socials complicades. Ara més que mai, el procés necessita que els agents externs al mateix recordin als agents interns, a tots, la necessitat de no deixar-se endur per la desesperació, la negativitat i el fatalisme.

Ara més que mai és necessària la iniciativa social. ☞

Paisatge després del 30D

☞ Toni Strubell
Periodista

Es difícil reaccionar i escriure alguna cosa assenyada sobre la situació posterior al 30D. L'instint natural més aviat demanaria no dir-ne res i maldar per superar el disgust en privat. Si Joseba Álvarez, fill de Txillardegi i portaveu de Batasuna, admetia la seva sorpresa davant la bomba del passat dia 30 ¿què no es podríem permetre els qui, amb la millor fe del món, no hem dubtat a formar pinya perquè s'aixequés l'enèssim castell per la pau... abans de fer irremissiblement llenya? Carlos Garaikoetxea deia dissabte passat a Ràdio Euskadi que ja són massa les vegades que al poble basc se li ha demanat que tingués fe en un procés de pau: 1977, 1983, Alger, Lizarra, Anoeta... I totes han caigut pel mateix cantó.

És possible que factors com el cansament i l'escepticisme més absoluts, juntament amb la incredulitat, comencin a fer forat, potser definitivament, en el teixit social basc. O potser a ETA no li importa ja l'element humà? Bé que ho sembla a l'hora d'apel·lar a d'altres causes no menys patètiques, com són la situació dels presos o el patiment dels qui són torturats o falsament acusats per l'Audiència Nacional, fenòmens aquests -no cal dir-ho- del tot condemnables. Quina diferència hi ha entre el patiment de dues famílies equatorianes i el dels familiars dels presos bascos? Ja sé que dels primers se n'ha parlat molt al mitjàs espanyols. Però no crec que s'hagi de donar crèdit als qui han protestat per un excés d'atenció als dos sudamericans. O no són importants els treballadors i els immigrants? L'excés, en tot cas, l'ha

posat la patètica acció d'ETA, incapaç un cop més de teixir una dialèctica política a través d'un temps allargat, com si n'haguessin estat capaços el Sinn Féin i els grups d'oposició a règims totalitaris a

Cal reforçar la idea que aquest intent de diàleg no ha estat un error

Sudàfrica, Xile i Argentina. La paciència i el treball abnegat, juntament amb l'obertura intel·ligent de les contradiccions de l'oponent, són els millors ingredients per als grans resultats. I la dialèctica de la metralla i la sang fa moltes dècades que sobra del tot.

Un paraula sobre el futur. Bé, ETA ha malbaratat aquesta ocasió i Batasuna (malgrat la mala llet d'una part de la seva base, molt difícil de quantificar) no sembla voler discrepar del grup armat. A l'hora d'esciure, tampoc aquest s'ha pronunciat sobre l'afer tot i que dubto que tinguin gens d'interès: ¿més llenya contra la manca de flexibilitat de Zapatero? Encara farà bo, per a moltíssima gent, les debilitats del Bambi. Al contrari, crec que estem en un moment en què cal encoratjar el PSOE a no adoptar una línia política oposada a la voluntat de diàleg mostrada fins avui. Com comenci a voler apropar-se al PP, crec que ho tindrem tot perdut. La massa electoral espanyola, com qualsevol massa, en copsaria de seguida la por, i la por és la millor aliada de la desconfiança

en un projecte polític. Seria la fi de Zapatero i el retorn dels neofranquistes que tant de mal fan a la nostra Catalunya. Cal doncs reforçar la idea que aquest intent de diàleg no ha estat un error. Cal insistir que s'hi torni les vegades que calgui. A més, res del que ha passat no hauria de posar fre a iniciatives com l'apropament dels presos i la despolitització de la judicatura, que si no s'han aconseguit en treva, potser es podrien escometre sense, per què no? Seria tota una nova estratègia per desarmar dialècticament la violència. A més, així es desmuntaria la vil tendència al "xantatgisme" mutu. En una paraula, cal perdre la por al PP, un partit d'escassíssima prestància democràtica que fins i tot es mostra incapaç de condemnar clarament el franquisme. Què més caldria dir-ne? ☞

Impressions

Francesc Arnau i Arias. Membre de la Koordinadora d'Osona Kontra la Tortura i l'Explotació Laboral /opinio@setmanaridirecta.info/

A les Balears, Déu és del PP

A hir, mentre caminàvem amb els meus amics de l'Obra Cultural Balear, ara un pas, ara un altre, cap al Teatre Municipal de Palma, jo anava rumiant que potser no m'hi trobaria massa bé, entre els que jo imaginava nostàlgics del Partit Socialista de Mallorca (PSM), que es disposaven a celebrar els primers trenta anys de la seva història. I és que presentaven un llibre commemoratiu, ple de fotografies, dividit en trenta capítols, tants com els anys passats des de la seva fundació, el 1976, i "...en un lloc de Palma..." El teatre, on cabien més de 200 persones, estava ple a vessar, i només a la vista del públic assistent, ja vaig anar canviant d'opinió: no feien cara de viure de la política. A la taula, hi havia entre altres el senyor Guillem Frontera, intel·lectual de prestigi, una d'aquestes persones sàvies que a qualsevol col·lectiu polític li agradaria de tenir a prop. Gairebé cada dia publica una columna d'opinió, a la contraportada del Diari de les Balears i la d'avui està dedicada a diferenciar entre els partits polítics que, directament o indirecta, han participat en la corrupció d'Andratx (PP, Unió Mallorquina,

Partit Socialista de les Illes Balears-PSOE...) i els qui se n'han mantingut al marge i tenen les mans netes, és a dir, el PSM. Sento els parlaments -breus, poc retòrics, plens d'història i realisme, gens "mitinguers"- i no em recorden per a res els del PSC-PSOE. Aquests del PSM, que no han estat mai federats amb el PSOE, em recorden més aviat els militants d'aquell primer PSC (reagrupament), encapçalat per en Pallàs als anys setanta, un home que va morir massa aviat i ens va deixar només amb el pressentiment que les coses haurien pogut ésser molt diferents, a Catalunya i en l'àmbit pretesament socialista, si aquell partit hagués tirat endavant...

Autodeterminació

Vaig fullejant el llibre i veig la fotografia del Teniente Coronel Tejero, -el de la Guàrdia Civil- engenant trets dins del Parlament de Madrid, l'any 1981. Em sembla molt pertinent que ens recordin ara aquell episodi, ara que tot just farà un any que el General Mena Aguado va fer la seva arenga colpista contra el tímid Estatut d'Autonomia de Catalunya. Ens parlen dels Països Catalans i del Dret d'Autodeterminació, de la defensa que ja se'n feia a les Illes, a principis dels anys noranta, quan a Europa tantes petites nacions - fins aleshores sense Estat- varen aconseguir el seu propi.

Aquí, Esquerra Republicana de les Balears, partit petit i extra-parlamentari, té un discurs diferent del de Catalunya. A més, aquí no tenen gaire opcions per pactar, prefereixen portar una línia més nacionalista i menys social, de moment.

Diada del 31 de desembre

En acabar l'acte, tothom s'acomia fins al dissabte a la tarda, dia 30, quan s'ha de fer la mani-

festació reivindicativa de la Diada del 31, en record de l'entrada dels catalans a Mallorca, l'any 1229, data que es considera l'origen de la Mallorca actual. A més s'ha de fer un concert amb "Al-Mayurqa", "Betagarri" i "Oprimits". Tot això amb el lema "Som una nació".

Després del sopar de germanor, al restaurant de Cal Lluç, on ens varen servir uns "frits" que tothom va trobar deliciosos - patates fregides i carn tallada a trossets molt petits-, remullats amb Lambrusco de l'Emília... vàrem fer una caminada d'un quart d'hora, per arribar al "Pinsell", un 'bareto' del rotllo, on s'hi poden trobar tant els 'anarcos' com els Maulets, com algun antic del PSM. A la barra, vaig sentir com feien broma sobre algun dels parlaments que el dia abans s'havien escoltat al mateix Teatre Municipal, amb motiu de l'homenatge al poeta Damià Huguet, mort prematurament i recent, als 50 anys. Parlen, per exemple, dels interessos econòmics d'Eliseu Climent, l'editor valencià.

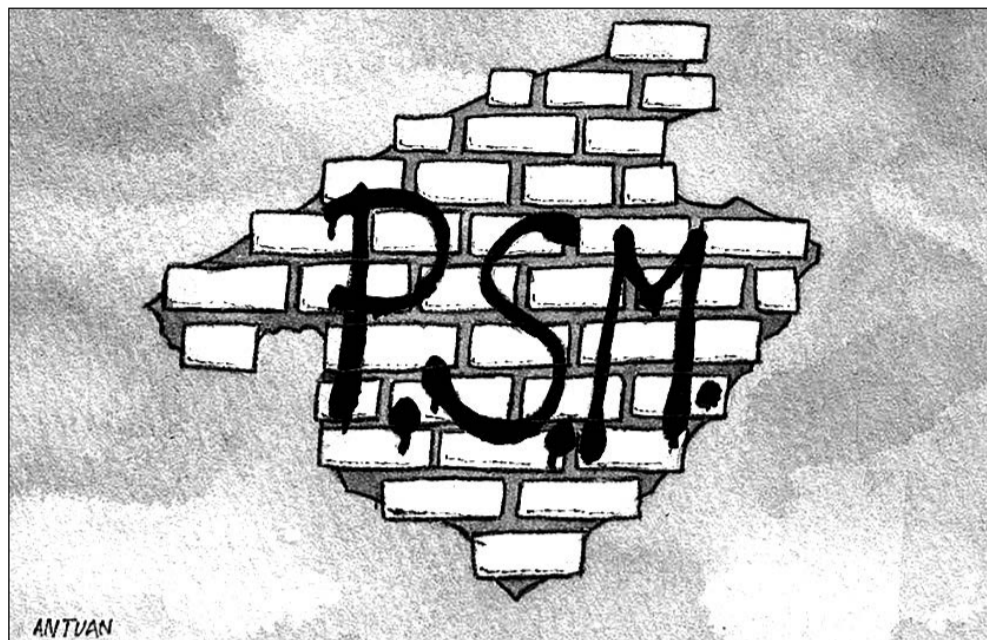
Mentre anàvem pel carrer, a aquelles hores de la matinada, em va sorprendre una mica la imatge d'aquells joves, que anaven enganxant els adhesius als fanals i contenidors, per convocar la manifestació. Ho feien de manera festiva i sense preocupar-se de qui els veia o qui no. Aquí no tenen ordenança cívica, encara. Això a Barcelona, en aquests moments, és impensable. En el millor dels casos, t'hi jugues una multa que Déu n'hi do...

La joventut emigrada

I em fixo en aquesta joventut que m'envolta, i m'adono que molts d'ells estan a Palma només per uns dies, igual que jo. Després han de tornar cap a Barcelona. O més lluny: cap a París, a treballar en una universitat francesa. O a Brussel·les, o més amunt de Londres. O allà on els portin les necessitats del seu desenvolupament personal. Em fa la impressió, però, que aquesta emigració és molt més forçada que volguda. Em sembla que, com tants emigrants, si trobessin a casa seva,

a les Illes, allò que han d'anar a buscar tan lluny, potser no se'n mourien... I penso que això no deu ésser massa positiu per a aquest país, fora del qual tants joves han de passar els millors anys de la seva vida, els més inquietos, els més combatius... Per això recordo ara aquella broma que durant l'acte del PSM va fer el senyor Guillem Frontera, en dir que sembla com si a les Illes, Déu sigui del PP. Algú li recorda que el PSM sempre ha tingut la fama d'estar ple de mestres i capellans. I que què diran els capellans, en sentir això... En Frontera respon que precisament els capellans són els primers de saber-ho.

I tothom interpreta que se'n està donant un motiu més per continuar la lluita, ja que existeix un sentiment general entorn del fet que seria terrible que el PP guanyés a les municipals i autonòmiques del proper mes de maig. El PP, que està assajant a Mallorca les mateixes maniobres de control electoral, posades en pràctica aquests últims anys pel Partit Republicà dels Estats Units...

Existeix un sentiment general entorn del fet que seria terrible que el PP guanyés a les municipals i autonòmiques del proper mes de maig

Pere Casaldaliga i Jose María Vigil. Sacerdots /opinio@setmanaridirecta.info/

En aquesta hora de la nostra Nicaragua

Nicaragua està vivint una hora especial, ambigua, de decepció i de desafiament i d'esperança i d'entusiasme renovat també. Una hora que és fruit de moltes hores, de molts dies. Hem acompanyat el procés de Nicaragua i hem anat rebent moltes comunicacions amigues i, fins i tot, invitacions oficials. No farem una anàlisi de la conjuntura de Nicaragua. Escrivim com a apassionats per aquest Poble i per les esperances que ha suscitat i a les quals no volem renunciar. Seguim units a tantes persones entranyablement volgudes.

Enmig d'heroïsmes i realitzacions, suscitant solidaritat i essent per a molts un exemple de revolució popular, hem viscut

grans decepcions per aliances espúries, processos de corrupció, claudicacions, veritables traïcions a les expectatives de tot un Poble i de tot un Continent.

Diem que Nicaragua viu una hora especial. Entre les persones, comunitats i moviments que hem anat acompanyant a Nicaragua, el comentari és simultàniament de frustració i d'esperança provada.

Una cosa ens queda molt clara: l'esperit que ha de regir el destí de Nicaragua és aquell sandinisme de Sandino, dels herois i màrtirs, de la joventut i les mares heroïques. No n'hi ha prou amb l'etiqueta de sandinistes; per amor a Nicaragua i per respondre a tanta solidaritat i a una esperança que no vol donar-

L'esperit que ha de regir el destí de Nicaragua és aquell sandinisme de Sandino, dels herois i màrtirs, de la joventut i les mares heroïques

se per vençuda, cal viure un sandinisme de Poble i per al Poble, antimperialista i socialitzador amb reformes substancials. El veritable sandinisme no pot tolerar la pobresa extrema de Nicaragua, la corrupció política que ha tacat el país abans i després de la bella victòria.

No som ningú per donar consells de tot un Poble. Per amistat, per una militància comuna, per una esperança, molt cristiana fins i tot, vam reafirmar la nostra comunió amb la Nicaragua profunda, amb el sandinisme veritable, amb l'aportació que Nicaragua pot i ha de donar a aquesta Pàtria Gran que Sandino Bolívar, Martí...van somiar i per la qual van donar les seves vides.

A les comunitats cristianes de Nicaragua, amb les quals hem viscut tantes hores belles, els renovem el testimoni de nostre afecte i solidaritat. El Regne de Déu exigeix obstinació, i de vegades ruptures, i no permet concessions ambigües, ni, menys, traïcions manifestes.

Els abracem amb el major afecte i renovat el compromís frater de seguir caminant cap a la Nova Nicaragua que es forja dia a dia, a pesar de tots els pesars, a partir de la realitat, en l'opció per transformacions radicals i en el servei desinteressat. Nicaragua pot i ha de ser la Nicaragua Nicaragüita que "el Déu dels pobres" vol i que somia tot un Continent.

Dani Lacasa. Sociòleg

/opinio@setmanaridirecta.info/

Penitència

Es problemes que es generen al voltant de les drogues neixen, en la seva major part, dels mitjans establerts per combatre-les. Que la situació millori és també, un compromís social per tal de posar fi a la controvèrsia entre el desig d'ajudar la gent drogodependent i, alhora, el desig d'eliminar-los. Una cosa és ben clara, un aparell repressor, engendrador de persones perseguides per la llei, no és un mitjà que pugui fer millorar la condició del 'ionqui', toxicòman, drogodependent, usuari de drogues, és a dir, d'aquell que pateix la ironia de veure una ràpida evolució en l'eufemisme que el titlla i ben lenta en la seva condició real.

Ètica i lleis estenen els seus llaços per donar llum a la falla d'un món sense drogues, en la que es casen aquestes amb l'home del sac. Així, per un govern, desplegar el llençol de protecció i seguretat és tasca fàcil quan la relació causa-efecte entre droga i criminalitat se sustenta des de la mateixa societat civil. Aquest cavall de Troia de poder i control no només és l'engranatge idoni per perpetuar la situació, sinó que també contribueix a que el dret ancestral de prendre o no prendre una droga sigui arrencat de les capacitats d'autodeterminació i d'autoaprenentatge de l'individu. Les aliances entre Estat i indústria farmacèutica no només contribueixen al binomi droga-delicte, sinó que també fan de les drogues el que mai haurien de ser, veritables presons psíquiques.

La idea més generalitzada i que segueix funcionant és la de creure en el sistema penitenciari com un mitjà eficaç, necessari i beneficiós per qui rep la pena. Però la presó compleix funcions

que van molt més enllà de la privació de llibertat ja que hom espera el càstig del qui gosa no acatar les normes. I aquí és on els mitjans de comunicació de masses contribueixen a fer de la consciència popular una aliada del sistema penitenciari. Ho fan quan alimenten i perpetuen tòpics i quan exerceixen d'executores de pena en plaça pública.

Gran part dels pressupostos destinats a millorar l'atenció del drogodependent en l'àmbit penitenciari recauen en tractaments fonamentalment farmacològics i/o psiquiàtrics, que per si sols no suposen cap garantia pels seus destinataris però sí per al substanciós lucre de la indústria farmacèutica. L'absentisme com a fi desitjable ha fracassat una vegada rere una altra, tot i així, es continua donant un fort suport a programes obstinats en la cessió del consum. I no es tracta de creure que ningú és capaç d'abandonar l'hàbit sinó de ja que per als qui això no sigui

Les aliances entre Estat i indústria farmacèutica contribueixen al binomi droga-delicte, i fan de les drogues veritables presons psíquiques

viable a mitjà, llarg termini, o bé mai, existeixin vies alternatives. Una persona pot regularitzar, amb ajut, un consum d'heroïna alhora que s'allunya de l'exclusió social, del deteriorament accelerat de la salut i de l'estigma públic.

Molts usuaris de drogues inicien un tractament de la seva dependència dins la presó. Aquest fet ens hauria de fer plantejar-nos si els serveis fora de l'àmbit penitenciari són suficients. I si els serveis d'atenció a drogodependències són insuficients no és per la manca d'esforç i dedicació dels professionals que hi treballen, sinó, possiblement, perquè els pressupostos estan poc pensats per a recursos òptims per allunyar el drogodependent de la seva situació d'exclusió i per a poder armar-lo de les eines necessàries per desvincular-se

de la dinàmica cíclica de excarceració- nou ingrès.

Mentre persisteix l'ambigüitat que el mateix aparell que auxilia és el que exclou i elimina, seguirà havent-hi una gran desigualtat en les possibilitats de realitzar un procés sensat de millora de qualitat de vida, i fins i tot, potser, de deshabitació entre aquells que han arribat a desenvolupar una forta dependència física i psíquica de les drogues. Sabem que el lucratiu negoci de les drogues il·legals, així com l'aparell repressor i punitiu, són agents sustentadors d'aquesta situació; tot i així d'una manera o altra recolzem la prohibició i el càstig. Sabem que existeix un entramat d'interessos politicoeconòmics que no van amb nosaltres i que, a més, sovint ens perjudiquen; però donem crèdit a missatges dogmàtics i paternalistes.

D'alguna manera o altra, tots i totes juguem un paper en la construcció de la imatge del drogodependent dins la consciència popular. Així doncs també som responsables de fer que delinqüent i drogodependent siguin conceptes perfectament dissociables. Però, per assolir això no podem estar al servei de les nostres pors, a bruires i unguents, dels fantasmes que generem des del no reconeixement de la por vers nosaltres mateixos. Por a mi, por a l'altre. Font d'inseguretat, dependències, alienació. Aquesta por és bona aliada de les urnes, que en són bones coneixedores i l'instrumentalitzen per poder estar ben farcides de vots el dia que toca jugar a la democràcia; després d'haver fet fortes campanyes que avalen seguretat i confort, és clar.

David Fernández. Ateneu La Torna

/opinio@setmanaridirecta.info/

Mossos ite domum

Es veu que hem d'estar cofois com mai. Ens diuen que el preu dels pisos, al final d'aquest any que comença, només s'apujarà un 9,5%. És a dir, aquell forat entaforat de 50 milions, només costarà 55 milionets. Alegria, doncs, rient per les butxaques: els corifeus mediàtics celebren un suposat alleugeriment (?) presentat –a sobre– com a descens del preu de l'habitatge. Sóc de Lletres, però arribo a entendre que un descens lineal del preu seria que costés 45 milions i no pas 55, és a dir, cinc milions més. La màgia de les paraules substituïdes pel Poder: tenim una baixada que s'apuja un 10% en una democràcia que tortura de meravella. Vés per on.

Bé. Dit això, un ja comença a pensar, fa temps, que no hi ha res a fer contra l'especulació. No existeixen les mesures pal·liatives ni de contenció ni de moderació.

Són inútils per insignificants. Sento posar-me dràstic, però el mercat immobiliari obliga.

Paràbola primera. El mercat lliure va tan desbocat com una fera rabiüda; és una màquina que es cruspeix l'inventor, Saturn empasant-se els fills. I després de pensar-hi i repensar-hi, només m'hi reconec en una opció plausible: el sacrifici de la pobra bèstia, que en aquest ni és pobra, és força bèstia i no mereix cap compassió. Ho dic obertament: un tret entre cella i cella –figurat, s'entén– a l'especulació que campa impunement per barris, ciutats i litorals. La resta se'ns presenta com un granet en el desert, l'hàbit que mai fa el monjo, les excuses i els brindis al sol de sempre i més acumulació de paciència, que és el que més ens sobra en els darrers temps.

Paràbola segona, que reinci-

deix en la primera: l'especulació és una fera assedegada enmig d'un corral. Els ajuntaments –i els poders públics en general– van donant carn a la bèstia indòmita pidolant-hi engrunes, esdevenint quelcom més que còmplices enriquits que no mouen un sol dit mentre els ramats fugim

L'especulació és una fera assedegada enmig d'un corral. Matem la fera i fem desaparèixer la xacra

espaordits. Única opció d'arrel possible i plausible: resistència col·lectiva, comunitària i mancomunada (joves, grans, rellogats i hipotecats) i tret a la fera en nom de Fuenteovejuna. Matem la fera i fem desaparèixer la xacra.

Mentrestant, en l'interludi, només una reclamació estadística futurible amb risc de futurisme ucrònic. Ara que sabem que els Mossos han batut records el 2006 amb 150 desallotjaments ("la política en suport dels febles" que va anunciar Jordi Guillot, suposo) estaria bé encentar la porra del 2007, que va començar dimarts 2 a Sant Andreu amb 70 desallotjats i va seguir dilluns 8 acarnissant-se amb el Mambo sota Bona Nova del Nou Desallotjament Express.

Atents senyors de la porra: quants especuladors detindreu aquest any? O millor, sereu tan

valents de fer-ho? Fet i fet, us atrevireu? De debò? Em jugo tres til·les antirepressives a que no tenguí per fer-ho ni un sol gram dels quilos de valentia i les tones de dignitat dels i les qui, desobeint i okupant no deixen ni un sol dia de denunciar l'especulació contra la qual vosaltres mai moveu un dit.

Però, per tot allò de respectar els temps i no anticipar esdeveniments, esperaré a tenir la maleïda resposta estadística el proper 31 de desembre. I en parlem aleshores. Mentrestant, podria posar espelmetes a Santa Rita, patrona dels impossibles, i pregar que Déu m'escolti. Però saben... servidora no creu en Déu. I menys en el déu del mercat lliure que tot ho compra i ho reven: pisos, porres, policies i polítics al 3%. A reveure. Benvinguts al 2007. Bon any.

Navegant per la xarxa

Baquèira té neu

Hem tornat de les festes amb forces renovades i amb ganes de començar l'any amb un somriure i no pas amb el moviment de budells que ens poden arribar a generar alguns dels comentaristes de forumistes que trobem en aquesta secció. Per això, al primer número de 2007, hem navegat per la xarxa de la ironia i hem llançat l'ancora a tocar del port de Busot (www.busot.ca).

Els responsables d'aquesta aturada en el nostre viatge per la xarxa ens han cridat l'atenció amb un titular: "El Dioni se'n va esquir... i es fa retratar".

Sembla que aquest esperpèntic personatge ha generat certa fixació entre els articulistes de Busot: "Que el Dioni és el rei del cuento i de l'art de figurar ho saben des del seu Alcampell natal fins a Nova Delhi passant per Mèxic DF, per on s'ha passejat recentment en unes transcendents missions d'Estat. I, per suposat, també ho saben a Baquèira-Beret."

I no obliden la vinculació política: "Entre els periodistes que cobrien la presència de la casa reial espanyola a la Val encara es recorda amb sornegueria els esforços de Duran per aconseguir immortalitzar-se al costat del monarca espanyol quan aquest passava les seves vacances d'hivern a l'estació occitana. Per cert, que va ser des de la seva segona residència a la Val d'Aran (segona és un dir), des d'on l'amic Josep Antoni va viure la nit i matinada del 21 de gener de 2006. Si, aquelles set hores en què Artur Mas va tancar amb Zapatero l'Estatut de la Moncloa sense que el líder d'Unió en tingués ni idea".

Tenint en compte que el Busot fa pudor d'Esquerra Republicana, no hi falta alguna altra floreta per al líder d'Unió Democràtica: "a la Val, Duran hi puja des de fa anys, com tots els vinguts a més del Pla de Lleida que volen homologar-se a la 'gent bé' de Barcelona i Madrid que també hi tenen casa. Ahir dijous, el gran Dioni va fer la primera esquuada de l'any (sobre neu i de dia, volem dir) i va voler immortalitzar-la".

Finalment, llencen una pregunta força interessant a l'aire, sobretot per als fans del Dioni: "quin director de diari es prestaria a enviar expressament una fotografia fins a la cota 1500 de Baquèira a fer una instantània per encàrrec i publicar-la l'endemà a tota castanya?". I la resposta és...: "Doncs únicament el del rotatiu fundat el 1881 a Barcelona per Carlos i Bartolomé Godó, *La Vanguardia* espanyola. Visca els tòpics perquè en aquest cas, una imatge -amb tot el que al darrere ha comportat- també val més que mil paraules". Us recomanem que mireu la foto...

Vergonya aliena

Pepeta Rei, Osona

Si: vergonya aliena, és el que sento llegint l'article d'en Sostres al diari Avui del 23 de desembre de 2006. Vergonya i ràbia, perquè no és pas la primera vegada que menysprea públicament les dones: totes, així, en general...

Aquesta vegada, qualifica el fet d'alletar un nadó en un restaurant de "espectacle". I sentència: "és que les dones a Catalunya, pel simple fet de ser-ho, ja no han de demanar permís per fer res?"

Algú que se sent ofès pel fet de presenciar un fet tan natural (i tan tendre!) crec que és un malalt.

Però la irresponsabilitat dels editors de l'Avui, en permetre aquest article i altres de semblants, és molta. Perquè es comença amb el menyspreu escrit i s'acaba amb crims de violència "domèstica" (adjectiu pervers: perquè ens remet a la idea de violència habitual).

Es comença amb acudits masclistes i s'acaba com s'acaba.

I els jutges masclistes, res: a menjar el tiberi de Nadal, a posar panxeta feliç, i que els pares que no paguen la pensió alimentària als fills (que són munió) s'ho passin bé, també, amb els diners que s'estalvien. Les mares, ja fan miracles. Les mares, ja se'n surten, com sigui.

Fins que les maten.

Incívica per gràcia de l'ajuntament

Eulàlia Zaballa i Camprubí
Berga

Ni llibertària, ni llibertina. Incívica per gràcia de l'Ajuntament de Berga. Conseqüència simplista: sanció de 1500 euros per portar la cultura crítica al carrer i al marge dels circuits comercials i institucionals que sotmeten la creativitat a la dictadura més subtil, la dels diners i administracions.

El nostre alcalde és incapaç de mirar amb un altre prisma que no sigui el purament sancionador cap a les iniciatives populars que s'autoorganitzen a casa nostra. Un bon grapat de veïns i veïnes de Berga estem extenuades de reunir-nos al consis-

tori per negociar permisos que mai no arriben, o bé, es concedeixen en condicions conscientment inassumibles.

Hi ha exemples a dojo. L'any passat es va impossibilitar que un grup de joves de la ciutat organitzés una festa gratuïta per cap d'any al pavelló municipal. Enguany, l'ajuntament n'ha pres nota i ha cedit l'espai públic al sector privat perquè ens faci passar per taquilla després de les 12 campanyades.

La cirereta al pastís repressiu són les recents multes que hem rebut 23 ciutadans de Berga, que alguns mitjans i polítics pretenen exclusives de llibertaris berguedans. Aquesta sanció se'ns imposa a molts i la resposta també.

cartes Les cartes han de tenir una extensió màxima de 1.500 caràcters (amb espais) i han de portar: signatura, localitat i contacte

Envieu les vostres cartes per correu electrònic a cartes@setmanaridirecta.info o per correu postal a **Juan Ramón Jiménez, 22, 08902 Hospitalet de Llobregat**

Així tracta 'El Terrat' al seu públic per Cap d'Any

Susana València Soler,
Sant Joan de Vilatorrada

Si la nit de Cap d'Any vau mirar TV3, us vau fixar en el públic que llença calces vermelles i confeti platejat al Cartanyà? Som alguns dels estúpids catalans que vam respondre a la crida que El Terrat va fer a través del correu a començament de desembre. El correu deia: 'El Terrat necessita públic disposat a passar-s'ho bé i a participar d'una festa amb un munt de cares conegudes de Tv3'. El que de veritat va passar us ho explico ara: Ens van convocar el dia 22 a dos quarts de 4 del migdia al plató del Buenafuente, a Sant Just Desvern. Havíem d'anar mudats, de festa. Érem una seixantena de persones vingudes d'arreu de Catalunya. A les 4, ens van fer entrar a una sala, ens van fer passar pel detector, ens van guardar els abrics i les bosses, ens van oferir cava i minicroisants de xocolata i sobrassada i ens van tenir més d'una hora drets. Passades les 5, va venir una noia de producció i ens va dir que la cosa anava amb retard i que ens passarien a una altra sala per poder seure. Allà, alguns vam trobar cadira, però d'altres no. Cap a les 6, ens van fer entrar al plató. Havíem de posar-nos drets

al voltant de l'escenari i, bàsicament, aplaudir com bojos tot el que digués el Cartanyà. Durant una estona també hi van ser el Tomàs Molina i el Francesc Mauri. Ens hi vam estar, drets (insisteixo), fins a dos quarts d'11 de la nit!

Perquè no defallíssim, ens van anar a buscar aigües que gairebé vam haver de suplicar. Com que, cap a les 9, la gent començava a marxar, fastiguejada, el director de l'especial de Cap d'Any, Rubèn Mayoral, va baixar al plató i ens va animar, simpatiquíssim, perquè aguantéssim una mica més (i no li espatlléssim la gravació): 'després us convido a sopar i a anar de festa, si cal!', va dir. Ja fora del plató, ens van tornar les jaquetes i vam veure que el sopar, ni olor-lo. Hi havia entrepens ben a la vista, en un raconet, però ens van dir que no eren per a nosaltres, que no s'havia previst, que eren per a l'equip del plató! Vam demanar que sortís el director a donar-nos explicacions. 'Ara no pot, té feina'. I així fins a tres vegades. El moti de seixanta persones enutjades, esgotades, estafades, sense berenar, sense sopar, i de mala llet no el va fer sortir.

Una noia de producció, morta de vergonya, ens va dir que l'equip ens oferia el seu sopar. El Terrat, TV3, Cap d'Any... vergonyós. Senyor director, no volíem el sopar dels treballadors, volíem que sortís a demanar perdó".

Carta als 'Reis Mags'

Jordi Oriola i Folch (un nen gran), Esplugues del Llobregat

Molt honorables senyors reis mags Montilla, Carod i Saura: Aquest any ens hem portat molt bé. Hem tornat a derrotar la dreta i, com a conseqüència, us hem tornat a donar la majoria al Parlament, i el rei mag Montilla ha pogut ser nomenat President de Catalunya. Ens hem portat com bons minyons i hem estat generosos i comprensius tot i la desil·lusió pels regals que ens vau oferir l'any passat, que van ser molt soroll i poques nous.

Per tot això, creiem que no ens mereixem carbó i us volíem demanar algunes cosetes. En primer lloc, malgrat el soroll i les poques nous, no creiem que la solució al soroll sigui l'acceptació acrítica dels dos socis minoritaris a la voluntat del PSC perquè, en realitat aquest partit, tot i ser el més votat dels tres, ha baixat i això vol dir alguna cosa. Per tant, tot i el desitjable propòsit de no donar munició a la premsa de dretes, esperem que les resolucions del tripartit siguin consensuades entre les posicions ideològiques de tots tres partits. Per altra banda, ens alegrem que, per fi, la dificultat per accedir a l'habitatge sigui considerada com un problema inaguantable i que necessita una solució política i no només mercantil. Però els dema-

nem que no s'arruguin davant de la pressió de l'oposició, de la premsa, de la patronal, de la banca i de les immobiliàries. Gairebé res. Perquè, després de molts debats identitaris (importants però excessius, perquè el moviment es demostra caminant), molts debats estèrils sobre pactes electorals i sobre polèmiques mediàticament creades d'embollica que fa fort, la mesura sobre l'habitatge ha estat la primera mesura vertaderament una mica social i d'esquerres d'aquest tripartit després de 3 anys, ja que no havíem vist abans que la classe dominant catalana saltés amb una bel·ligerància tan frontal i a l'unison contra cap iniciativa del tripartit. Però, tot i ser, encara, una mesura massa tímida, ja comenceu a dir que la suavitzareu, que el seu objectiu és només pedagògic, però que no s'aplicarà, etc... Ja us esteu pene-dint d'haver molestat la bèstia i us fa por fer-la enfadar de debò.

Us cominem a ser valents i conseqüents amb l'ideari d'esquerres que prediqueu, ja que la ciutadania no trobarà la il·lusió per derrotar permanentment la dreta si només serveix per fer polítiques igualment de dretes o de centredreta. Ja estan havent-hi manifestacions massives pel dret a l'habitatge i, si ens voleu enganjar amb "tirites", s'acabarà esvalotant el galliner. Seria molt lleig que els propis reis mags d'orient haguéssiu de rebre precisament carbó, però no pas del Fumera, sinó dels propis nens i nenes bons d'aquest país que us estimen tant.

Així està el pati

► Pàgina 10
Manel Lao, director de la multinacional catalana del joc CIRSA va ser detingut a Buenos Aires amb 500.000 euros en diner negre

► Pàgina 11
La immobiliària Renta Corporación s'enriqueix comprant els solars que mesos després adquirirà l'Ajuntament de Barcelona

► Pàgina 12
Les plantilles amb conflictes laborals a Catalunya es coordinen per a realitzar una manifestació unitària el proper 21 de gener

BERGUEDÀ // 150 PERSONES ES MANIFESTEN CONTRA L'ANOMENADA ORDENANÇA DE CONVIVÈNCIA

Entitats de Berga denuncien la nova ordenança cívica de l'Ajuntament

Estel B.Serra

/redaccio@setmanaridirecta.info/

El 30 de desembre a la tarda, tancant el 2006, una marxa de torxes de més de 150 persones va recórrer el centre de Berga, des de la plaça Sant Pere a la plaça de les Fonts sota el lema "Tombarem l'ordenança". Un any i mig després de l'aprovació de l'Ordenança de Convivència Ciutadana i Bon Govern pel consistori encapçalat pel socialista Ramon Camps; el balanç de les entitats del poble és negatiu. Un dels darrers exemples són les vint-i-dos multes imposades a les persones identificades en una jornada lúdica i reivindicativa contra l'ordenança el 30 de setembre, a la plaça de les Fonts.

22 persones van ser identificades i multades durant una jornada lúdica a la plaça de les Fonts

Berguedà Llibertari

Les multes, signades per l'Alcalde, tenen errors de forma (articles que no corresponen amb la sanció) i els seus imports oscil·len entre 750 i 1.500 euros. L'Ateneu Columna Terra i Llibertat també ha estat multat, amb un marge d'entre 30 i 750 euros. La marxa del 30 de desembre s'ha convertit en una mostra de rebuig tant a l'ordenança com a les conseqüències que se n'han derivat. Al finalitzar es va llegir un manifest i es van cremar les sancions.

Manifestació contra l'ordenança de Berga

► Recollida de signatures i nous actes per Carnestoltes

Ara, els esforços s'encaminen a augmentar les tres-centes signatures recollides en diferents actes i que es lliuraran al Consistori a finals de gener. Totes les multes s'han recorregut i s'han respost amb un desplegament més explicatiu de les sancions. Els propers actes seran per Carnestoltes, reivindicant l'ús per a tothom de l'espai públic.

► La regulació discriminatòria de l'espai públic

Les anomenades "ordenances de civisme" i el debat "cívic-incívic" s'han popularitzat els darrers dos anys. No obstant, les primeres normatives d'aquestes daten de 1985 amb la Llei de Bases de Règim Local, que regula la potestat sancionadora dels alcaldes, utilitzada per Camps. Segons els afectats, les sancions demostren

El 1985 es regulà la potestat sancionadora dels alcaldes

que l'ordenança pretén regular l'espai públic restrictivament i denuncien que el tàndem socialis-

ta-republicà l'ha dissenyat com una altra trava a les entitats que els són contràries. Els problemes municipals amb certs col·lectius daten de lluny, amb exemples com la batuda "antidroga" del 2004, que va acabar amb una càrrega indiscriminada, o les amenaces a espais com el Casal Panxo, l'Ateneu Llibertari o la revista *El Pèsol Negre*. Més informació a berguedallibertari.org ☎

Cronologia d'un any i mig de la nova normativa polèmica

► 3 de maig del 2005.- El Ple Municipal de Berga aprova la nova Ordenança de Convivència Ciutadana i Bon Govern. Aquesta entra en fase d'exposició pública i s'obre el període d'al·legacions.

► 27 de maig del 2005.- Mor assassinat Josep Maria Isanta a la Patum. Dies després, unes 100 entitats creen la Plataforma per la Convivència del Berguedà.

► 30 de juliol del 2005.- Es publica l'Ordenança al Butlletí Oficial de la Província sense al·legacions.

► Desembre del 2005.- Els col·lectius aconsegueixen reunir-se amb l'Ajuntament. El Consistori, però, no complirà les promeses.

► Maig del 2006.- Poc abans de la Patum, els organitzadors de les

barraques anuncien que es planten i anuncien mobilitzacions. Camps accedeix a reunir-se amb mediació de la Plataforma per la Convivència. Es signa un acord en què l'Ajuntament es compromet a no posar impediments als col·lectius llibertaris.

► 14 de juny del 2006.- Dos dies abans del concert de Patum, l'Alcaldia exigeix als organitzadors una fiança de 1.000 euros, sense avis previ i fora del pacte. Es retornarà sis mesos després.

► 30 de setembre del 2006.- En una jornada contra l'ordenança, s'ocupa la plaça de les Fonts durant tot un dia. La policia local identifica unes vint persones.

► Novembre del 2006.- Els col·lectius llibertaris contacten

amb associacions de veïns que demanen més mà dura de l'Ajuntament en l'aplicació de l'ordenança, per tal d'explicar els seus projectes.

► Finals de novembre.- 22 persones reben multes sota la falta greu d'ocupar la via pública sense permís.

► 9 de desembre.- En el lliurament de premis Ciutat de Berga a la Cultura, al Teatre Municipal, més de 50 persones intenten entrar, sense èxit, per lliurar a l'Alcalde un xec de 33.000 euros; import global de les multes.

► Mitjans de desembre.- Vint persones entren al ple municipal i lliuren a l'alcalde feixos de bitllets falsos en denúncia de les multes.

Més ajuntaments s'apunten a la "moda cívica"

Redacció Directa

Seguint l'estela marcada pel Consistori de Barcelona, ja són desenes els municipis que s'han apuntat a redactar i aprovar la seva pròpia ordenança de civisme i convivència ciutadana. No sempre hi ha hagut protestes, però no han faltat els pobles i ciutats on diferents col·lectius, entitats o grups municipals han alçat la veu contra unes normes que consideren, en els millors dels casos de "tarannà autoritari i no garantista envers la ciutadania".

Per posar alguns exemples, a més de Berga i Barcelona, on s'han realitzat les mobilitzacions més

multitudinàries, a Lleida la Candidatura d'Unitat Popular ha presentat una llarga llista d'alegacions. Aquestes denuncien, sobretot, que "no inclogui una sola mesura per la inclusió social", el que suposaria, segons l'agrupació, "un retrocés evident per a construir un escenari social en que el respecte mutu i la participació ciutadana siguin els motors d'aquesta convivència".

La CUP de Mataró també ha denunciat que l'Ajuntament "practica la censura amb les sancions econòmiques de l'ordenança". A Sitges, l'Assemblea de Joves es queixa que "l'ordenança prohibeixi moltes accions quotidianes" però no doni solucions o alternatives".

TERRASSA // IMPUNITAT

Nova agressió dels Mossos d'Esquadra a un jove egarenc

Directa Terrassa /terrassa@setmanaridirecta.info/

El passat 30 de desembre van ser detinguts dos joves que es dirigien a la jornada de portes obertes convocada per l'Assemblea d'Okupes de Terrassa al nou Centre Social Okupat "La inevitable".

Els fets van succeir a mig matí quan els joves van arribar al C.S.O. Aquest estava tancat i, mentre esperaven que s'obris, es van posar a jugar amb una pilota. La pilota va caure al pati de la fàbrica i un dels joves va saltar un mur per recuperar-la. En aquell moment, van aparèixer quatre cotxes dels Mossos d'Esquadra, que van procedir a identificar-los i detenir-los. Durant la detenció un dels joves, que era menor d'edat, va ser colpejat violentament per un dels agents. Davant la rapidesa de la intervenció i el nombre de patrulles sembla que el cos policial hagués desplegat un dispositiu especial amb motiu de la jornada de portes obertes.

Un menor és agredit i vexat durant la detenció i la posterior estada a comissaria

Després de la detenció els joves van ser traslladats a la nova comissaria dels Mossos d'Esquadra, situada a la carretera de Matadepera, al barri de Can Tusell. Allà va continuar el tractament vexatori i les humiliacions cap al menor que durant la detenció havia estat agredit. El jove menor d'edat va declarar a comissaria i unes hores després de la detenció va ser posat en llibertat. Per contra, l'altre detingut no va deixar les dependències policials fins al vespre. Familiars d'aquest últim denuncien que els agents es van negar a comunicar la detenció del jove.

Va ser un company dels joves que va presenciar la detenció que va poder alertar dels fets a familiars i amics. Aquests van realitzar una primera concentració a les sis de la tarda davant de l'ajuntament, i una segona concentració a les vuit de la tarda davant la comissaria que va finalitzar amb la posada en llibertat del jove.

L'endemà, el jove major d'edat detingut va anar a declarar al jutjat núm. 4 de Terrassa acusat de robatori amb força. Davant l'acusació el jove va declarar-se membre del col·lectiu que ha okupat l'espai i va posar èmfasi en l'absurd "d'entrar a la fàbrica a robar objectes que ell ha aportat". Actualment, el cas resta a l'espera de la sentència del jutge.

Cal recordar que tot just fa dos mesos de la implantació dels Mossos d'Esquadra al Vallès i, en aquest breu període de temps, ja acumulen diverses acusacions per maltractaments. Ⓣ

EL VALLÈS // LA TRAMA INTERNACIONAL D'UNA EMPRESA TERRASSENCA

Enxampen al director de CIRSA amb 500.000 euros no declarats

Directa Terrassa /terrassa@setmanaridirecta.info/

El passat 14 de desembre les autoritats duaneres de l'aeroport Jorge Newbery de Buenos Aires van retenir Manuel Lao Hernández, president de la multinacional del joc terrassenca CIRSA (Companya Internacional de Recreativos S.A). Lao va arribar amb un vol privat de la seva companyia d'avions, Executive Airlines, acompanyat de Fermín Ferran, el cap de seguretat de l'empresari, i quatre persones més. El motiu de la detenció va ser la introducció de 500.000

El jutge Garzón disposa d'un sumari sobre CIRSA des de 1999 per narcotràfic i rentat de capitals que no agilitza

euros sense declarar al país argentí, juntament amb ampolles de vi i pernils. La multinacional ha justificat, mitjançant un comunicat, que els diners són "una espècie d'assegurança davant de qualsevol imprevist, com per exemple, problemes de salut", tot i que aquesta quantitat de diners sigui "per al comú de la gent... exagerada".

Aquest fet ha permès als competidors de CIRSA a l'Argentina (Codere i Casino Club) aplanar-se el camí en la lluita per guanyar els concursos sobre els bingos a la capital argentina i també ha reobert les sospites de rentat de capitals en el món del joc i, concretament, de la multinacional egarenca. De fet, aquest any, a Xile, van refusar 5 ofertes de CIRSA per la gestió de casinos. En la cursa per aconseguir-ho, la competència en aquell país (Grup Enjoy) va esgrimir acusacions de narcotràfic i rentat de diners. Per acreditar la situació legal i financera de CIRSA, es va traslladar des de Xile fins a Madrid el Superintendent xilè de Casinos de Joc, Francisco Leiva. Durant la seva visita va comptar amb l'assessorament de l'advocat Gonzalo Boye que li va donar dues sentències de contingut públic. Una d'elles era una sentència del Tribunal Suprem que desestimava el "recurs de cassació", que està recollida a la Col·lecció Jurídica d'aquest organisme i un altre del Tribunal Constitucional de 1993 que consta al Butlletí Oficial de l'Estat. Ambdues ratifiquen la sentència condemnatòria per rentat de capitals dictada per l'Audiència Nacional al Sr. Manuel Lao.

pasajeros: LAO HERNANDEZ Manuel, pasaporte español AB649603, FERRAN CALZADA Fermín, pasaporte español AC126529 y SALA Marc; con la siguiente tripulación SANCHEZ CABEZUDO Santia, pasaporte español AB833061, VIEJO NAVARRO Fernando, pasaporte español AB 992162, CENTENO VIRGOS José Lui, pasaporte español AA348741, SEGURA BADIA Alba pasaporte español AD098677, del vuelo mencionado se detuvieron 6 bolsos donde se detectó que en un bolsillo interior contenían divisas extranjeras por un valor estimado de 500.000 (quinientos mil) euros, sin que se detectara ocultamiento. Por ello en virtud de que las divisas no fueron declaradas se procedió a la detención del equipaje.

Las divisas halladas en los bolsos se encontraban conjuntamente con la mercadería que mas abajo se detalla, destinada a la firma CASINO BUENOS AIRES S.A., cuyo apoderado Dr. Santiago Blanco Bermudez -D.N.I. Nro. 18.415.750-GR-1999-922- que acredita la personería mediante el poder que en encuentra presente.

Tal situación se corroboró en el monitor del equipo y del control. Además se detuvieron 14 (catorce) cajas de cartón que contenían para las fiestas Navideñas y de Fin de Año las que tenían en su interior:

- 1 botella de champagne Piper Heids
- 1 botella de cognac Paul Bocuse
- 1 botella de aceite de oliva El Molinillo
- 1 botella de Aguardiente Viña Armenteira
- 1 botella de vino rosado Muga
- 1 botella de vino tinto Imperial

Manuel Lao i el jutge Garzón L'advocat Gonzalo Boye va intentar aconseguir informació sobre el sumari 251/99 que el jutge Baltasar Garzón té a la taula des d'aquell any tot i que encara no ha actuat contra ell. Segons la revista Ardi Beltza (tancada pel mateix jutge) el 28 de Juliol de 2000, la brigada de delictes monetaris va prendre declaració a Lao per aquesta investigació,

CIRSA tenia en plantilla el 2005 a Josep Mª Aloï, el talp del CESID que va provocar les detencions dels independentistes de 1992

que se centra en moviments de comptes bancaris a Andorra i paradisos fiscals com l'Illa Caiman, el Canal de la Manxa o Panamà. Com acabarà aquest cas encara és una incògnita, però les primeres indagacions apunten que tot serà una cortina de fum. Com va desvetllar la mateixa revista basca, o el nou llibre "Cròniques del 6" de David Fernández i fins i tot com reconeix el propi Garzón en el seu llibre "Un Mundo sin miedos", el jutge va autoritzar la infiltració d'un membre del CESID espanyol en el moviment independentista català anomenat Josep Maria Aloï, conegut com "Chema". El talp es va infiltrar en els cercles independentistes del Bages, sota el comandament de Mikel Lejarza, conegut com "El Lobo", el pri-

mer talp dins l'organització armada Euskadi Ta Askatasuna. Doncs bé, segons el propi Garzón el senyor Aloï, de professió pilot d'helicòpters, actualment està desvinculat de tota activitat policial i el 2005 treballava al Brasil amb CIRSA. En aquest país, l'any 99, l'empresa egarenca va ser acusada de contribuir il·legalment al finançament de la campanya del Ministre d'Esports i Turisme del Brasil, Rafael Greca, en el seu intent d'accedir al govern a l'estat de Parannà.

Amistats perilloses En els casos de blanqueig de diners on s'ha vist implicada CIRSA sempre hi apareixen personatges sinistres. Per exemple a l'Argentina en una causa contra els famosos i conflictius Casinos Flotants que gestiona CIRSA hi va aparèixer el nom de Miguel Angel Egea, "El Colorado", un empresari amb diferents causes per estafa. El periodista Miguel Bonasso va declarar al portal "Politica On Line" que diverses fonts vinculen Egea amb la Triple A (Aliança Anticomunista Argentina) i amb el capità de l'exèrcit Héctor

Pedro Vergez alias "Gaston", torturador de la Perla (Centre Clandestí de Detenció a la dictadura argentina) i creador del grup paramilitar i parapolicial Comando Libertadores de América. Per altra banda, la setmana passada el setmanari El Triangle va desvetllar una història que va passar

Vinculen directius de CIRSA a Argentina amb la Triple A i extorturadors

fa dotze anys a Praga, en la qual Fermín Ferran (el cap de seguretat de Manuel Lao que va ser detingut amb ell a Argentina) "va requisar el passaport i donar cops de mà a la cara" a Juan Pallero, soci de l'empresa Inimpex RLO, per por que aquest utilitzés els contactes amb el govern txec per aconseguir la concessió del joc en aquell país. Ⓣ

El poder de CIRSA a Terrassa

Directa Terrassa /terrassa@setmanaridirecta.info/

CIRSA ha estat el "Cavall de Troia" de la patronal egarenca (CECOT) en molts casos. Per exemple en la pressió per aconseguir sòl industrial. L'any 2000 va amenaçar de marxar de Terrassa, tot dient que a d'altres llocs com Madrid se li estava facilitant molt més les coses. CIRSA és un dels poders fàctics de la ciutat, que busca legitimar la seva presència mitjançant el finançament d'esde-

veniments públics. Per exemple va intervenir com a padri de 250 enginyers/es tècnics de l'UPC el juliol de 2006. L'obra "caritativa" de Manuel Lao es materialitza en la fundació que porta el seu nom i on la vicepresidència la du la seva dona, la tresoreria el seu fill i, entre les vocals, trobem les seves filles. Una de les "grans accions" de la fundació ha estat el finançament de la imatge de Santa Elena (protectora de la llibertat de l'església) a la Basílica del Sant Esperit de Terrassa.

SANT ANDREU DE PALOMAR // LA VENDA DE FABRA I COATS VA SUPOSAR 17 MILIONS DE BENEFICIS

Renta Corporación: la connexió política amb el món immobiliari

☞ **Lluc Salellas**

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Renta Corporación és la immobiliària del moment. En l'últim any ha triplicat beneficis, ha sortit a borsa i ha aconseguit fer grans negocis amb l'Ajuntament de Barcelona, a través de l'adquisició d'antics complexos industrials com la "Fabra i Coats" al districte de Sant Andreu o "La Escocesa" al Poblenou. I és que tot i que el seu nom apareix poc en espais publicitaris, Renta Corporación compta amb un consell d'administració de "luxe", ple de noms coneguts per la seva militància política en partits com el PSC, CiU o el PP, persones vinculades a les altes esferes del poder, i fins i tot alguns noms vinculats amb trames de corrupció com la de Fibanc.

Renta Corporación compta amb un consell d'administració de "luxe"

Renta Corporación no ha parat de créixer des de la seva creació el 2004, a resultes de la fusió d'algunes immobiliàries sota aquesta nova marca dirigida per un peculiar personatge, Luis Hernández de Cabanyes. Aquest barceloní, llicenciat a l'IESE i membre de l'Opus Dei, ha creat una empresa potent sota la imatge de l'empresa socialment i políticament correcta. Renta Corporación ha entrat al mercat immobiliari amb una imatge basada en la paritat home dona en els seus òrgans directius, la creació d'una ONG que porta per nom Mixta Africa i

El desallotjament de 70 persones a la Fabra i Coats va tancar el negoci milionari de Renta Corporación

Gianluca Battista

el regal d'accions borsàries a entitats com Intermón i Unicef. Les accions van ser regalades, curiosament, abans del Fòrum 2004 (on la immobiliària hi tenia molts interessos) i aquestes ONG's hi van apuntar sense fer cap mena de crítica. Aquesta campanya d'imatge es completa amb el bany d'elogis que ha rebut Hernández de Cabanyes per part dels mitjans de comunicació que l'han qualificat de filàntrop per la seva afició per Àfrica i la teòrica voluntat de construir habitatge social en aquest continent. Al mateix temps, però, segons ha pogut saber DIRECTA aquest "filàntrop" barceloní aprofita els seus viatges per arri-

bar a acords amb els governs locals per construir urbanitzacions de luxe amb camps de golf a la costa africana.

☛ **Una empresa de diner fàcil**
Últimament, Renta Corporación ha estat notícia per la compra i venda del complex industrial de Fabra i Coats. Aquest complex, que va ser desallotjat durant les festes nadalenques, va ser comprat per l'ajuntament a la immobiliària per 47 milions d'euros, quan, segons l'oposició municipal, la immobiliària només havia destinat 30 milions a la compra de Fabra i Coats setmanes abans. Aquest negoci tan rodó és el paradigma

de les operacions de Renta Corporación, gràcies als seus bons contactes amb els partits polítics que ostenten el poder. De fet, Renta Corporación ha aconseguit créixer gràcies a les informacions privilegiades que ha tingut i que li han permès fer unes inversions segures. I és que la immobiliària barcelonina compta amb un seguit de figures que li faciliten la feina. En primer lloc, la seva vicepresidenta és l'exministra durant el govern Aznar, Anna Birulés. En segon lloc, i també dins l'organigrama de l'empresa, hi trobem Eri Nemoto, antiga alt càrrec de la Conselleria de Treball del tripartit, o Francesc Ventura, exresponsable

d'habitatge de CiU a Barcelona. Finalment, i per acabar aquesta constel·lació de figures, en el consell d'administració, hi trobem figures del PSOE com l'exministre d'economia Carlos Solchaga, Pedro Nuneo, professor d'IESE, creu de Sant Jordi pel govern de CiU i membre de l'Institut Català de Finances amb Maragall, o Carlos Tusquets Trias de Bes, economista que havia de ser conseller amb el govern Pujol però que no va poder ser-ho perquè va ser investigat per corrupció com a director de Fibanc, entitat que posteriorment va vendre a Berlusconi. Renta Corporación, un entramat complex per estudiar. ☛

Mambo és desallotjada després d'un any de vida

☞ **Redacció Directa**

/redaccio@setmanaridirecta.info/

El centre social okupat de dones MAMBO (Momento Autónomo de Mujeres y Bolleras Osadas) fou desallotjat el 8 de gener al matí. Es trobava, des de fa un any, en un edifici abandonat del carrer Arc del Teatre núm. 8, al barri del Raval de Barcelona. Set furgons dels mossos van acordonar la zona i un grup d'operaris va tapiar portes i finestres. Van poder treure poques pertinences, d'altres van desaparèixer. Era propietat del Grupo Sastre SA, que havia interposat irregularment una denúncia per via penal al jutjat

d'instrucció núm. 3 i una altra per via civil al jutjat de primera instància núm. 13. El magistrat penal va ignorar el procés civil i va ordenar el desallotjament amb data oberta el passat 15 de novembre. Però hi va haver un canvi de jutge, i l'actual magistrat no fou informat de l'operació policial, que va considerar sorprenent, improcedent i insòlita.

Des de MAMBO es va emetre un comunicat on s'explicaven els tallers i activitats que s'hi feien, i es reafirmaven en "ser bèsties i monstres anormals en el circ de princeses siliconades". Van convocar una protesta pel 12 de gener a les 20h a la Rambla del Raval.

Detenció il·legal de dos joves a Badalona

☞ **Redacció Directa**

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Els Mossos d'Esquadra van efectuar el passat dia 3 de gener la detenció il·legal de dos membres de l'Assemblea de Joves de Badalona "L'Avantguarda" (AJIB) quan aquests, juntament amb altres membres de l'Assemblea, estaven okupant un espai abandonat i en desús per iniciar un projecte social per la ciutat. Les detencions, caracteritzades per l'agressivitat i la brutalitat, es van basar en un delictes fals, ja que s'acusava els

joves de "robatori amb força", fet que va ser negat pel mateix jutge de guàrdia. La Coordinadora d'Assemblees de Joves de l'Esquerra Independentista (CAJEI) va denunciar els fets a través d'un comunicat i va exigir la llibertat immediata dels joves, una investigació interna que serveixi per depurar responsabilitats dins el cos policial i "el desmantellament dels diferents cossos represius que actuen contra la població compromesa". D'altra banda, l'AJIB ha assegurat que seguirà la feina per assolir un espai per joves.

Nova okupació al carrer Planeta

☞ **Redacció Directa**

/redaccio@setmanaridirecta.info/

El dia de la cavalcada de Reis, a la Vila de Gràcia va néixer un nou centre social. Una cinquantena de persones van entrar a una gran finca situada al carrer Planeta cantonada amb Pere Serafi. És propietat de l'empresa Zyland SL, que hi pretén construir pisos de promoció privada. Estava tapiat i abandonat en el moment d'entrar-hi. La intenció de desallotjar per part dels mossos va portar a fer una concentració el 8 de gener al matí. Finalment va quedar suspesa l'actuació policial i supeditada a actuacions judicials. Es farà una assemblea oberta per decidir l'ús de l'espai.

CATALUNYA // MOBILITZACIÓ CONTRA ELS TANCAMENTS I LA REPRESSIÓ EL 21 DE GENER

Primera gran manifestació unitària d'una desena de plantilles en lluita

Directa Baix Llobregat
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

El proper 21 de gener a les 12h a la plaça Universitat de Barcelona tindrà lloc una manifestació per reivindicar unitàriament solucions justes a diferents lluites laborals. L'Assemblea de Treballadors en Lluita, que convoca l'acte, afirma que les agressions als drets bàsics de la classe treballadora catalana amb tancaments, acomiadaments, repressió sindical i privatització es produeixen "davant la passivitat, quan no complicitat oberta, de les institucions i del govern de la Generalitat". Els acomiadaments massius a SEAT, la reestructuració a Iberia, les segregacions empresarials a La Vanguardia, la repressió patronal al dret d'associació a Mercadona, el procés de privatització a Parcs i Jardins de Barcelona o les deslocalitzacions (Braun, Miniwatt, Valeo...) seran els temes d'una marxa inusual en aquests temps d'individualisme. Diferents sindicats com CGT, CNT, IAC, SU, escissions de CCOO (CISA a Iberia) i la Xarxa contra els Tancaments i la Precarietat recolzen la convocatòria.

Treballadors de SEAT, Iberia, La Vanguardia, Mercadona, Parcs i Jardins, Miniwatt, Braun i Valeo

Davant de lluites com la vaga de Mercadona, la més llarga de la història recent, la repressió i les sancions són la norma. El cas més greu és l'acusació de sedició imputada a 78 persones d'Iberia per ocupar les pistes de l'aeroport com a protesta laboral, per la qual cosa poden ser condemnades a 10 anys de presó. Segons l'Assemblea, això succeeix mentre els responsables dels tancaments es mantenen impunes, fins i tot després de les evidències de frau com la nul·litat judicial d'acomiadaments a SEAT. Els convocants creuen que ha arribat el moment d'exigir al nou tripartit que governi a favor dels treballadors i treballadores i respongui positivament a les demandes.

Els conflictes no s'acaben
La plantilla de la multinacional Alcoa, a Rubí (Vallès), ha convocat aturades per protestar contra l'anunci de tancament de la fàbrica, que es justifica per l'acumulació de pèrdues en els darrers 4 anys. Durant aquest mes, se succeiran els actes i les 92 persones afectades fins i tot tenen una cita a Madrid, aquest mes, a la seu de la multinacional. ☉

Asier Altuna

ENTREVISTA // RUBEN GARCIA, TREBALLADOR ACOMIADAT DE BRAUN

“Treballar a una multinacional és igual a inseguretat”

Directa Baix Llobregat
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

En Ruben té 29 anys. El primer dia de 2007 es queda sense feina i es converteix en un dels primers acomiadats de Braun. Fa gairebé 7 anys que va entrar a la planta d'Esplugues de Llobregat (Baix Llobregat), llavors propietat de la multinacional alemanya, després la nordamericana Procter&Gamble va comprar l'empresa i va planificar aquest tancament. Després d'uns mesos de lluita contra l'aprovació de l'Expedient de Regulació, el precord de juliol passat entre UGT-CCOO i la patronal és votat favorablement per la majoria de la plantilla, però no agrada a un gran grup de gent, especialment la que encara tenia ganes de treballar.

A finals d'any no ha de quedar ningú a la fàbrica?

Els que se'n van jubilats volien i haurien de ser els primers. Hi havia gent que preferia aguantar fins el final, però ara hi ha cua per sortir, agafar els diners i marxar, no hi ha bon ambient. Però ja no és un tema de diners, ha faltat orgull propi. Es tracta que no es vagin tancant empreses, perquè un dia t'acomiaran d'un altre lloc i no et donaran res. Avui dia, treballar a una multinacional és igual a inseguretat, té menys risc de tancament el forn de la cantonada que una empresa amb mil treballadors. **Com valors el precord de tancament de la planta?**

Al principi la gent tenia ganes de fer moltes coses, tothom col·laborava, però quan ha anat avançant, la gent ha vist que estava tot preparat. Just abans de les vacances d'estiu posen la millor oferta i no hi ha temps per preparar res. En cap moment s'ha lluitat per mantenir l'empresa —això s'havia de

Directa Baix Llobregat

dir— mentre realment es mirava per quants diners ens donaven. A sobre, s'hauria d'haver tret més diners per tothom perquè és una multinacional que tanca amb beneficis, no ja Braun sinó el grup Procter&Gamble. Molta gent diu que no tornaria a fer el que ha fet, però també hi ha qui pensa que encara faria més.

Tu has estat un dels primers treballadors acomiadats?

Si, algú deu haver demanat, deuen haver estat revenges personals. La direcció no anava a les manifestacions i no coneixia la gent que més esvalotava. A mi em fan fora i els eventuals surten el febrer, no té cap ni peus. Abans de l'estiu, més de la meitat de la plantilla serà fora i a veure si queda algú el proper Nadal. L'ambient és cada dia pitjor i la direcció no ha sabut

controlar la situació. Ara han acusat tres persones de sabotatge a dit, sense proves, perquè un dia van desaparèixer unes màquines. Els amenacen amb anys de judici, sense cobrar la indemnització si no es declaren culpables i accepten una sanció econòmica. Els han provocat un gran dany, ho estan passant malament. Però el pitjor de tot és que ha mancat el suport dels companys i del comitè d'empresa. L'empresa volia provocar por i ho ha aconseguit, han fet servir caps de turc per tranquil·litzar l'ambient i els sindicats no han fet res. A sobre, tothom sap que un dels tres era a casa quan va succeir això, és indignant, propi d'una dictadura.

Han incrementat la seguretat?
Han posat càmeres a dins. La gent treballa sortejant vigilants

que fan rondes per la fàbrica. Ells són uns manats i mai hi hem tingut problemes, però amb això es poden generar situacions violentes. L'empresa no vol grups ni que la gent parli massa, diuen que a la gent li agafa per pensar i fer coses, no som a cap camp de concentració.

I què passa avui dia?

Des del 16 de desembre estan desmuntant màquines. Hi ha baralles per anar a Polònia a muntar-les perquè sembla que paguen bé. Mentrestant, a la Xina estan tenint problemes perquè les soles de les planxes no surten de bona qualitat. També han contractat una empresa de recol·locació, MOA, que ens trobarà llocs de treball estables amb un mínim del 80% del sou i a menys de 30 km de casa. Sembla tot màrqueting. Ens venen la moto dient que pot ser la feina de les nostres vides i, de moment, ens ofereixen places absurdes dignes d'una ETT. Diuen que els seus índexs de recol·locació són molt alts però, és clar, qui no accepta tres feines compta com a recol·locat, igual que la gent que es retira del programa o troba feina pel seu compte. Així sempre guanyen. També es parlava de tractament psicològic i no sha fet res, és tot un decorat.

Abans parlaves de l'actuació del comitè d'empresa.

Al principi hi havia confiança, després conflictes puntuals i la sensació que es podia fer més. S'ha vist clarament que les ordres vénen de dalt, per sobre dels sindicats. Però no els excuso, a qui no li agradi que surti d'allà. Al final, la seva relació amb el grup més jove no era gaire bona. Els delegats havien de pensar i dir tots el mateix, no hi ha llibertat d'expressió i el que pensen els de dalt ho ha de pensar tothom; a això li diuen unificació de criteris. ☉

PAÏSOS CATALANS // ABUSOS POLICIALS

Al 2006 hi ha hagut un mínim de 33 morts a presons i comissaries

Guillem Sánchez i Barrull
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Segons el seguiment que fan els col·lectius de suport als presos arreu de l'Estat espanyol, durant el 2006 han mort fins a trenta-tres persones que es trobaven sota custòdia estatal. En un estudi, publicat a la revista *Punto de fuga*, aquests grups comptabilitzen fins a dinou defuncions a comissaries i casernes dels diferents cossos de seguretat, sis de les quals als Països Catalans, sent el País Valencià el territori més perillós, en acumular quatre dels incidents.

De les dinou defuncions en comissaries i casernes dels diferents cossos de seguretat, sis són als Països Catalans

Per cossos policials, hi estan representats tots, la Guàrdia Civil, Policia Nacional espanyola i locals de València i Santa Pola (Baix Vinalopó), excepte els Mossos d'Esquadra. De totes formes, l'estudi es refereix sols als morts en dependències policials, i no inclou els produïts en accidents de trànsit, com el cas del motorista atropellat per una furgoneta d'antiavalots de la policia autonòmica el 19 de juliol a Barcelona, tal i com ja es va informar DIRECTA al número 15.

Les informacions, extretes de notícies breus de la premsa local, no inclouen la majoria de les causes de mort, i quan ho fan es refereixen a "causes naturals" o aturades cardíacques sense especificar-ne les raons. En cap cas s'informa que s'hagi obert cap investigació.

Guillem Valle

Cap d'any solidari. Com ja és habitual per l'últim dia de l'any, es van produir diferents concentracions davant diferents centres de reclusió de Barcelona. Al migdia es va realitzar un vermut davant la presó de dones de Wad-ras, al barri del Poblenou, amb l'assistència de cinquanta persones. A les cinc de la tarda unes vuitanta més es concentraren davant el nou Centre d'Internament per immigrants de la Zona Franca i al vespre més de dues-centes van participar en una marxa de torxes al voltant de la presó Model, a l'Eixample.

► **Les presons, un forat negre**
On, tot i la falta de dades, es produeixen més morts és als centres penitenciaris. La conclusió d'aquest seguiment, realitzat pràcticament en base als casos ressenyats per la premsa, podria ser ben bé, que la mort d'un pres no és notícia. Així, de les 26 morts que es van produir a les presons de Catalunya durant el primer semestre del 2006, segons el butlletí estadístic dels Serveis Penitenciaris, Rehabilitació i Justícia Juvenil de la Generalitat, només una, a Quatre Camins, l'11 de juny, va ser ressenyada en algun mitjà.

Segons informa aquest mateix butlletí, quatre dels presos van morir a causa de la SIDA, setze per

altres malalties sense especificar, tres per sobredosis i quatre per suïcidi. Les dades corresponents al

A les presons de Catalunya es van produir 26 morts durant el primer semestre del 2006

segon semestre de l'any passat encara no s'han fet públiques.

De la resta dels Països Catalans sols ha transcendit la mort de dos

reclusos a la presó de Fontcalent (Alacantí) el mateix dia, el 24 d'abril, raó per la que segurament seria notícia. Es tracta de M.H.G., de 42 anys, que es va suïcidar penjant-se amb els cordons de les seves sabates després de tornar d'un permís de quinze dies amb la seva família, i de J.C.R.A., de 33 anys, del que no se n'especificuen les causes.

► **Vuitanta morts**

El mateix estudi, que té un àmbit de tot l'Estat espanyol, arriba a comptabilitzar fins a vuitanta morts, dinou en comissaries i casernes i seixanta-una en centres penitenciaris. Els seus autors adverteixen en la introducció que "aquests casos són sols els que coneixem".

De fet, no inclouen casos prou coneguts com la mort de tres persones a Melilla per trets de la Guàrdia Civil, en intentar saltar la tanca fronterera el passat juliol.

Entre els casos més flagrants destaca el de la presó de Monterroso (Galícia), on ja s'han produït set morts en menys de dos anys, i que ha provocat la queixa del sindicat CNT, que va elaborar un informe el 27 de gener del 2006 i el va presentar al fiscal. En el mateix s'expressaven seriosos dubtes sobre el funcionament dels serveis sanitaris del centre; la direcció del penal afirma que totes les morts s'han produït per causes alienes als funcionaris o les institucions penitenciàries.

On es produeixen més morts és als centres penitenciaris

► **Mort per malalt**

Dels morts en detencions, tres ho han estat per trets de la Guàrdia Civil o la policia, quan presumptament intentaven fugir amb cotxe de controls o patrulles. Però aquests casos, encara que més espectaculars, són una minoria. Més freqüent ha estat la mort durant la "reducció" policial de persones amb problemes psíquics o amb evidents estats d'excitació. Les morts en aquest tipus d'incidentes ja han estat denunciades a Catalunya per entitats de familiars de malalts mentals. Després de la mort d'un malalt a Santa Susanna l'octubre del 2004, la llavors consellera d'interior Montserrat Tura va anunciar que ja havien acabat el protocol de reducció de persones amb malalties mentals. En aquell cas, però, es va descartar qualsevol investigació. ☹

Actes en suport de Ruben i Ignasi

El proper 11 de gener seran jutjats amb una petició de 7 anys i mig els anarquistes Ruben i Ignasi, que foren detinguts el 9 de febrer de l'any passat sota l'acusació de cremar un caixer automàtic i posar un artefacte explosiu a les oficines del Centre d'Iniciatives per a la Reinserció (CIRE), l'empresa que gestiona la feina dins els centres penitenciaris. Davant d'aquest judici, l'assemblea que els dona suport ha convocat un reguitzell de mobilitzacions, que va començar el 28 de desembre, quan unes quaranta persones es van manifestar des de la plaça Lesseps de Barcelona, on hi ha l'oficina del CIRE, fins davant dels jutjats del Passeig Lluís Companys. El 29 de desembre i el 4 de gener es van repetir noves concentracions, amb una quarantena i un centenar d'assistents respectivament, i la propera convocatòria és l'11 de gener a les 9 del matí davant els mateixos jutjats.

Concentració en suport de Ruben i Ignasi

Eloy de Mateo

Una quinzena de marxes de torxes

Sota el lema "Per nadal us volem a casa", el col·lectiu de solidaritat amb els presos polítics Rescat va convocar diferents marxes de torxes per la vigília de Nadal. Durant els dies 22 i 23 de desembre es van realitzar aquestes manifestacions a 15 ciutats catalanes. Les més nombroses foren les de Barcelona, on hi van participar tres-centes persones, València (L'Horta), amb una cinquantena i Vilafranca (Alt Penedès), on ho feren unes quaranta. També es realitzaren actes a Vilanova i la Geltrú (Garraf), Capellades i Igualada (Anoia), Girona, Sant Feliu (Baix Llobregat), Vic (Osona), Lleida (Segrià), Manresa (Bages), Sabadell, Sant Cugat i Terrassa (Vallès Occidental), Tarragona i La Garriga (Vallès Oriental).

Galícia XXI

Existeix una Galícia on el temps sembla que es va aturar, on el ritme de vida té un altre tarannà. El dia a dia el marquen les hores de sol. Aquesta Galícia és rica en tradicions. Passejar per les seves terres és com retornar al passat.

Hi ha una zona molt ampla entre les províncies de Lugo i Ourense on el carnestoltes té una gran importància. Els poblets encara es mantenen en vida i estan poblats de personatges entranyables que mantenen la forma de vida.

Els animals, les persones, els paisatges..., tot en conjunt forma aquesta Galícia desconeguda immersa en aquest segle de tecnologies i desenvolupament.

FOTOGRAFIA I TEXT:
Ariadna Creus

SES ILLES // DIADA

Milers de persones per la independència a ciutat de Palma

☞ Irene Jaume Gambín
/redaccio@setmanaridirecta.info/

El dia 31 de desembre es commemora, a Mallorca, l'entrada del rei en Jaume a l'illa, però el 30 de desembre, com els darrers anys, se celebra a Palma la manifestació convocada per la Plataforma 31 de Desembre. Aquesta plataforma, integrada per un corol·lari molt variat de partits polítics (PSM, EU, ERC, Entesa per Mallorca), entitats (OCB, Joves de Mallorca per la Llengua, Comité de solidaritat amb Euskal Herria) i organitzacions de l'esquerra independentista (Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans i Maulets), enguany ha mobilitzat milers de persones sota el mateix lema de l'any passat: "Som una nació: autodeterminació". La manifestació, amb el mateix recorregut que els últims anys, s'ha fet enguany de manera tranquil·la i sense cap incident i amb reivindicacions molt relacionades amb el darrer cas de corrupció aparegut a Andratx. El més destacat de la jornada, però, va ser la gran afluència de gent jove, aplegada al bloc format pel SEPC i Maulets, i el to reivindicatiu però a la vegada lúdic que va tenir la manifestació. En acabar el recorregut de la marxa, i ja a la coneguda popularment com Plaça dels Patins, els germans Martorell (expulsats recentment dels Tamborers de la Sala per la seva implicació en una plataforma en defensa del territori) varen llegir el manifest unitari i finalment va començar la ballada a càrrec d'Al-Mayurqa i el posterior concert amb Betagarri i Oprimits. Simultàniament a la ballada, a la plaça Espanya de Palma, es duia a terme l'ofrena floral al rei en Jaume —organitzada per l'Ajuntament i les institucions— la qual va acabar amb moments tensos protagonitzats per la policia, que va empènyer i va pegar algun cop a algunes manifestants independentistes.

TARRAGONÈS // PAU

Primera jornada de l'any de 'Paraules per la Pau' a Tarragona

☞ Redacció El Camp
/elcamp@setmanaridirecta.info/

El passat diumenge 7 de gener, per 70è cop seguit, a la plaça de la font de Tarragona, el col·lectiu Tarragona Patrimoni per la Pau va montar la paradeta per tal de difondre les idees antimilitaristes. Aquest cop van ajudar-los a dinamitzar la jornada els components del grup O'cagonsland que van interpretar diferents peces inspirades en la música celta. Durant el mes de març es compliran els sis anys ininterromputs de PXP (Paraules per la Pau).

ESTAT ESPANYOL // EL MINISTERI FIXA LES BASES DEL PLA BOLONYA

Sistema universitari amb flexibilitat i basat en l'adquisició de competència

☞ Lluç Salellas
/redaccio@setmanaridirecta.info/

El Ministeri ha fet un pas més en l'adaptació del Procés de Bolonya a les universitats d'arreu de l'Estat i ha presentat una proposta de directrius que, en cas que s'aprovi, haurien de seguir les universitats a l'hora de definir quins seran els graus i els postgraus que oferiran a partir del curs 2010-2011. La proposta posa com a eix fonamental de la formació universitària l'adquisició de competències i habilitats per part de l'estudiant, tot reduint el model actual basat en l'aprenentatge de continguts.

Proposta per definir quins seran els graus i postgraus que s'oferirà el curs 2010-2011

A més, el Ministeri assenyala que és necessari un contacte entre els estudiants i el món professional, sense especificar les condicions a través de les quals s'ha de produir. D'aquesta manera, el Ministeri no especifica la durada de les pràctiques professionals, ni concreta si aquestes seran remunerades, o si, per contra, seran una forma de treball gratuïta per a l'empresa. Finalment, la proposta apel·la a la necessitat de bastir un sistema que orienti cap a la formació continuada al llarg de la vida dels ciutadans.

Arxiu Directa

Aquestes directrius s'estableixen com a bàsiques en l'avaluació de la qualitat dels graus i postgraus ja que, segons el Ministeri d'Educació, el món universitari s'ha d'adaptar a un mercat laboral que busca persones amb gran ocupabilitat i flexibilitat. Amb aquesta premissa, el Ministeri aposta per un grau universitari que abandoni el tradicional traspàs de coneixements i continguts i es basi en les competències i habilitats (anglès, informàtica, saber parlar en grup, etc.).

D'altra banda, al document, també s'hi poden trobar petits canvis en la política educativa del Ministeri, que concorden amb les reivindicacions que han elaborat des de fa temps els col·lectius estudiantils com la PMDUP. Així, la

proposta incorpora el requisit que els graus i els postgraus permetin que l'universitari estudiï i treballi al mateix temps (actualment, més de la meitat dels estudiants ho fa), i estableix com una possibilitat la participació dels estudiants en la definició dels graus i els postgraus.

Respecte aquests petits canvis, el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC) assegura que "són petits avenços que donen la raó a les reivindicacions i denúncies sobre el Procés de Bolonya dels estudiants". Al mateix temps, però, el SEPC mostra la seva preocupació ja que considera que "a la pràctica, les directrius més beneficioses pels estudiants quedaran en no res ja que, a l'actualitat, no hi ha una voluntat real del Ministeri i les

altres institucions per dur-les a terme". A més, col·lectius estudiantils denuncien que totes les altres directrius que apareixen al document serveixen per consolidar una convergència europea educativa basada en el model nord-americà, mancat de recursos públics i dependent de la lògica empresarial. La proposta, que es va presentar públicament coincidint amb l'aturada nadalenca, és una de les conseqüències de la nova LOU (Llei d'Ordenació Universitària), que estableix que ja no hi haurà un catàleg de titulacions fet des del govern, sinó que seran les universitats les que plantejaran els graus i els postgraus que volen impartir, i el Ministeri els donarà el vistiplau si compleixen els requisits de qualitat exigits. ☉

BAIX LLOBREGAT // LES POLÍTIQUES DE VENDA DEL SÒL PÚBLIC

Corbera es finança amb el patrimoni

☞ Embat. Corbera
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Segons la Llei d'Urbanisme modificada l'any 2004, els ingressos derivats de qualsevol venda de terrenys públics han d'anar destinats principalment al manteniment i augment del patrimoni municipal. Tot i així, els pressupostos d'aquest any compten amb uns ingressos per la venda del patrimoni de prop d'un milió d'euros. L'Ajuntament de Corbera, ja fa temps que està endeutat i l'aprovació dels pressupostos de cada any, ve marcat per aquest fet. Des de l'oposició institucional, s'acusa l'equip de govern de vendre's patrimoni per eixugar el deute, en comptes de fer contenció. En aquest sentit, també es critica la disminució de terrenys públics en benefici del mercat immobiliari amb la consegüent multiplicació del preu del sòl i de l'habitatge.

En el darrer any l'Ajuntament s'ha desfet d'unes quantes

parcel·les d'ús residencial, a través de la venda per subhasta. A mitjans octubre, es posava a subhasta un terreny de 815 m² a la urbanització dels Carsos, per poc més de 230.000 euros. Quedant deserta aquesta convocatòria, el 2 de Desembre se subhasta novament per 174.000 Euros. Actualment el termini per presentar sol·licituds està tancat i a l'espera de licitació. També hi ha hagut una subhasta per la venda de tres parcel·les (Nº112, 119 i 155) a la urbanització de Can Montmany de Mas Passoles, sumant un total de 3003 m² i amb un preu de sortida de 635.617 Euros. Una tercera subhasta és la reparcel·lació del terreny que hi ha a la cantonada de l'Avinguda Catalunya amb el carrer la Pau (Unitat d'Actuació del Carrer la Pau). La subhasta afecta a la modificació del Pla General que es va presentar el març del 2005, que preveu dues parcel·les amb un percentatge de participació municipal (29,8% i

52%). La primera subhasta es va exposar el 13 d'abril amb un preu de sortida de 1.664.816,79 euros.

L'Ajuntament de Corbera, ja fa temps que està endeutat, el que marca el pressupost

Aquesta i les dues subhastes següents, van quedar desertes fins el 20 de setembre quan s'exposava l'última subhasta amb un preu de sortida de 1.307.582,07 euros. Aquesta va ser atorgada a l'empresa PROINPALM-2005 S.L., la qual va licitar fins al preu de 1.317.657,92 euros (347.158,87 euros inferior al preu de la primera subhasta). Està previst construir-hi dos blocs de pisos de planta baixa més quatre pisos a preu de mer-

cat. En aquest sentit, l'oposició va demanar que part d'aquests pisos es destinessin a gent jove. El govern hi va votar en contra.

Aquest projecte té un altre punt polèmic que és la presumpta vulneració del Catàleg de Patrimoni Històric, Natural i Arquitectònic de Corbera i en concret l'especial protecció que té l'Avinguda Catalunya, ja que sembla que l'estipulació arquitectònica seria de planta baixa més tres pisos.

Actualment els serveis tècnics de l'Ajuntament estan treballant en la catalogació del patrimoni municipal. Aquest pot tenir diverses classificacions, sent alguna d'elles equipaments, parc públic, zones verdes... Aquests usos del sòl repercuteixen a la població, ja que aquesta hauria de poder gaudir d'aquest patrimoni col·lectiu. Segons els resultats de les enquestes realitzades dins del marc del Pla Estratègic de Corbera (PEC), la majoria de la població enquestada troba mancances en equipaments. ☉

BARCELONA // LA PROTESTA MÉS MASSIVA REALITZADA FINS ARA

15.800 persones obren camí a la gran manifestació del 31 de març

Una de les assegurades que es va fer a la Via Laietana durant la marxa del 23 de desembre

El Turquito Cordobes / Ruido

✉ **Jesús Rodríguez**
/redaccio@setmanaridirecta.info/

El 23 de desembre es va viure la més gran manifestació pel dret a un habitatge digne celebrada, com a mínim, durant els últims 15 anys a Barcelona. Segons el recompte realitzat per la DIRECTA, a la confluència del carrer Fontanella amb la Via Laietana hi van passar 15.800 persones. Durant el trajecte de tota la Via Laietana i el Pla de Palau hi van entrar i sortir gran quantitat de persones, i per tant, el conjunt de manifestant que en un moment o

altre van participar de la protesta es podia apropar a les 20.000 persones, tal i com van afirmar des de l'Assemblea per un Habitatge Digne. La Guàrdia Urbana en va comptabilitzar unes 7000 des del despatx, ja que els agents que seguïen la marxa no van donar cap dada, esperant la que va proporcionar oficialment la regidoria. Aquesta mobilització, convocada per Internet, ha estat el preludi de la gran marxa per l'habitatge que tindrà lloc a Barcelona el 31 de març d'enguany, a dos mesos de les eleccions municipals. Aquella data també es produiran protes-

tes a Madrid o València. Cal recordar que la protesta de Madrid del passat 23 va acabar amb fortes càrregues policials a les proximitats del Congrés. Fets que ja han estat denunciats.

Una desena de marxos

A Catalunya també es van desenvolupar actes a Lleida, Sabadell, Vic, Tarragona, Gavà i Girona, amb l'assistència de diversos centenars de persones. Les batucades van ressonar arreu del recorregut de Barcelona i els globus grocs van tornar a generar una marea de color ple de simbolisme.

▶ **Acampades dels sense sostre**
Paral·lelament a aquestes mobilitzacions, a França, i especialment a París, durant les últimes tres setmanes s'han desenvolupat nombroses acampades per exigir un sostre digne per a tothom. Després d'arrencar un compromís del govern gal, els anomenats "Fills de Don Quixot" han vingut a Barcelona per intentar reproduir les protestes a la ciutat. L'alcalde Jordi Hereu ja ha manifestat que impedirà per la força les acampades, ja que considera que a Barcelona no hi ha cap problema de persones sense vivenda digne. ☎

BAIX LLOBREGAT // POLICIAL

Nova agressió policial impune a Esplugues

✉ **Directa Baix Llobregat**
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

El mes de novembre passat, tenia lloc el judici contra l'agent de la policia local núm. 347, acusat d'agredir un veí d'Esplugues durant el desallotjament d'una protesta contra el pla Cau-fec (ara anomenat Porta BCN).

Segons la Plataforma contra aquest projecte urbanístic, "l'advocat del policia tenia mània ampla per posar nervioses les dues testimonis que van presenciar els fets". Els policies van defensar una versió dels fets segons la qual l'agent 347 mai va coincidir amb el denunciador. Un altre agent el va contradir, tot afirmant que l'acusat va traslladar el denunciador, però va afirmar "no veure" el cop de puny que el denunciador assegura que es va produir a mig metre de la seva cara.

L'agent va assegurar no veure el cop de puny que l'agredit havia denunciat

Segons la Plataforma, la sentència absoluta és "escandalosa", ja que la jutgessa suplent, Carmen Morales, arriba a afirmar que el denunciador "només persegueix publicitat i l'agent ha tingut la desgràcia de ser el cap de turc". La jutgessa s'inventa contradiccions i deixa de banda les incoherències dels agents en el desenvolupament dels fets. Morales diu que el trencament del llavi "sembla causat per una mossegada o un cop lleu, que podria haver-se fet l'acusat mateix".

PAIS VALENCIÀ // EL MILITARISME A L'ENSENYAMENT

Desinfecten Expojove del virus del militarisme entre els nens i nenes

✉ **Redacció Directa**
/redaccio@setmanaridirecta.info/

El 26 de desembre, pocs instants després que Rita Barberà acabés la seva roda de premsa d'inauguració precisament a la parada de les Forces Armades a Expojove, i abandonés el lloc, un grup de sis persones vestides amb granotes blanques, màscares de protecció i cartells de "Perill, exèrcit" a l'esquena van accedir a la parada per a senyalitzar-lo i informar al públic assistent que el lloc era un focus de contagi del "virus de la guerra", per la gran presència d'armament i membres de l'Exèrcit. Segons els organitzadors de l'acció, "volem presentar com una activitat associada a l'oci infantil i juvenil el que no deixen de ser simula-

Activitats lúdiques per a nens

www.antimilitaristas.org

res de maniobres militars és un grotesc intent de descontextualitzar el fet militar del seu paper real avui en el nostre món. Enca-

ra més quan la infància és un dels sectors més perjudicats per la guerra". Finalment van desplegar una pancarta a l'exterior. ☎

BCN // AIR MADRID

Concentració d'estafats

Coincidint amb el debat sobre l'escàndol d'Air Madrid al Congrés espanyol, grups d'afectats, convocats per associacions d'immigrants es van concentrar al Pla de Palau de Barcelona el dimecres 28 de desembre.

VALENCIÀ // FEIXISME

Judici al "Cojo"

José Luis Roberto "El Cojo", president del partit ultra España 2000 serà jutjat el proper 10 de gener als jutjats de València. Això ha estat possible per una denúncia de SOS Racisme per apologia del racisme durant una manifestació al barri de Russafa el 2 de març del 2002.

PALLARS SOBIRÀ // MEDI

Golf a Cardós

S'ha iniciat una recollida de signatures contra la construcció d'un camp de golf a Ribera de Cardós. L'adinerat Josep Lladós que resideix a Nova York vol comprar per 6 milions d'euros un càmping i una serradora. La intenció és construir un enorme complex dedicat al golf. Actualment també se'n vol construir un altre a Esterrí d'Àneu.

GRAMANET // FEIXISME

27-G al carrer

L'any 2001 un grup de joves feixistes de l'AJE (Asociación Juvenil Española) van voler celebrar l'aniversari de les tropes franquistes a Santa Coloma de Gramanet. Un miler de persones van sortir al carrer per impedir-ho. Des d'aleshores la Comissió Antifeixista 27 de Gener es mobilitza per aquestes dates. Enguany faran actes del 12 al 27 de gener.

Roda el món

/internacional@setmanaridirecta.info/

Marroc // Immigració

» Segons ha denunciat l'Associació Migreurop, durant l'última setmana de l'any i fins, com a mínim, el 3 de gener, les autoritats marroquines han fet fortes batudes contra immigrants africans negres. En aquestes operacions, fins a 400 persones, en situacions legals molt diferents, van ser carregades en autobusos i abandonades al desert, a la frontera amb Algèria.

Còrsega // Lluita armada

» El 31 de desembre el Front d'Alliberament Nacional Cors 22 d'Octubre (FLNC 22-O) reivindicava 17 accions armades, inclosa la col·locació d'un cotxe bomba davant una comissaria dels CRS (antiavalots francesos). Per la seva banda la branca FLNC-UC ha reivindicat uns altres 22 atemptats. Segons el diari conservador Le Figaro, el 2006 hi ha hagut 229 explosions a l'illa mediterrània.

GUATEMALA // DESÈ ANIVERSARI DELS ACORDS DE PAU ENTRE LA GUERRILLA I L'ESTAT

Deu anys de pau?

✉ Ramon Niula
/Guatemala/

Sota l'imaginari de la pau, després de quatre dècades de guerra interna caracteritzada per mètodes de repressió proscrius fins i tot per la moralitat internacional però permesos en el submón de l'exclusió econòmica i social, es concebia un futur promissori de comprensió de problemes comuns, de solucions conjuntes i d'accions amb sentit de nació i progrés entre sectors antagònics que es reconciliaven per avançar. Darrere de la implementació de la pau, es va suposar

La rebel·lió armada iniciada els 60, va acabar sols trobant legitimades les seves causes

superada l'etapa d'enfrontament en l'ideari de la construcció d'una institucionalitat de l'Estat de Dret concorde a la modernitat creixent que adoptava la regió centreamericana en progressió a l'ona democràtica d'Amèrica Llatina. El 29 de desembre de 2006, en ocasió del desè aniversari de la firma dels Acords de Pau a Guatemala, totes aquests supòsits es van evidenciar com a trencats, frustrats, traïts o incomplets, segons la perspectiva amb què s'observi, i la coincidència nacional pessimista fa que es torni difícil intentar tornar a somiar.

Més enllà de les formes, el contingut de transformació va quedar en l'alba

► **Les causes segueixen intactes**
La rebel·lió armada iniciada en la dècada dels 60, va acabar només amb el fet de trobar legitimades les seves causes: la pobresa, el racisme, la intolerància política i, sobretot, l'estructura militar construïda per mantenir l'esmentat ordre social, feien creïble a un moviment social que lluitava per l'oportunitat de viure amb dret a

Cartells dels desapareguts a mans de la repressió militar a Guatemala

James Rodríguez

ciutadania. Els Acords de Pau, llavors, poden caracteritzar-se com un pacte polític entre els qui es disputaven el poder, el qual va implicar compromisos per solucionar les causes del conflicte armat intern i inhibir les formes violentes en les quals tendien a resoldre's les mateixes, obrint els espais a formes de naturalesa més participativa. Aquesta metodologia responia a la urgent necessitat de crear nous escenaris polítics i marcs institucionals per processar els interessos, demandes i diferències socials, que atenuarien les contradiccions no enteses ni resoltes al llarg de la història del país.

Les demandes de la societat van quedar únicament reflectides en els compromisos adquirits per l'Estat davant de la comunitat internacional, i l'agenda de compliment va ser inscrita en els successius tres governs electes. Una missió d'observació internacional va perdurar per més de vuit anys, i una comunitat de donants va contribuir amb partides al desenvolupament per més de 4 mil milions de dòlars. Centenars de taules de diàleg, acords sectorials, comissions paritàries, grups d'acompanyament i fins i tot consells de desenvolupament s'han creat per

enaltir el mètode de concertació per a la resolució de conflictes. Però més enllà de les formes, el contingut medul·lar de transformació va quedar en l'alba.

► **Pau sense justícia**
Les elits econòmiques, caracteritzades pel seu funcionament oligàrquic i exclusiu, que manegen el poder de l'Estat com si administressin una finca de cafè, sucre o plàtan, s'han consolidat a través de la privatització dels únics ser-

El sistema dominant va assolir amb la firma de la pau i la desmobilització de la resistència social

veis públics que comptava el país, controla els negocis de l'explotació dels recursos naturals i tracta d'inserir-se al mercat internacional sotmetent el país al lliure

comerç i la doctrina de seguretat amb els Estats Units. Aquests dos factors de poder són els que majors dividends han obtingut de la pau, i es disputen amb el fragmentat poder contrainsurgent, les restes de l'Estat cooptat pels negocis il·lícits, les màfies del narcotràfic i la corrupció al sector públic.

En síntesi, el sistema dominant va assolir amb la firma de la pau la desmobilització de la resistència social, per readequar el seu projecte sectorial en el concert regional i continuar utilitzant el país com a neocolònia sense metròpoli. La metodologia de concertació que va aportar el final de l'enfrontament, va simular l'exercici de ciutadania, figurant una capacitat de negociació i fingint una incidència política que la societat no ha tingut, entretenant i estancant l'oportunitat de canvis.

► **Esperances imprecises**
Aquest procés d'assimilació dels actors socials explica en part perquè en un context de redescobrim d'opcions polítiques davant el fracàs de les polítiques neoliberals, denominades sense molt rigor com l'"ona d'esquerra a Amèrica Llatina", sigui a Guatema-

la de la postguerra on es generin tan reduïdes condicions de lideratge social i configuració d'opcions polítiques que capitalitzin la radicalització de la realitat cada

D'aquest realisme sorgirà la promesa, que mantindrà viu l'anhel d'una Guatemala diferent

vegada més polaritzada, que milions de guatemalencs s'identifiqui més amb els supervivents que amb les víctimes, com a signe que el més important és la conservació del poc que es té, sense demanar ni més ni millor. D'aquest realisme sorgirà la promesa, que novament mantindrà viu l'anhel d'una Guatemala diferent, que sens dubte sorgirà enmig de tanta limitació, dels sectors que més s'han impulsat en aquest període, els joves, la dirigència maia, les dones, els empresaris locals i els emigrants retornats. ◉

SOMÀLIA // CONFLICTE A LA BANYA D'ÀFRICA

Estat sense Estat

✉ Jordi Sant Gisbert
Centre d'Estudis Africans
/Barcelona/

Les tropes del Govern provisional de Somàlia van arribar a principis d'any a la capital, Mogadiscio, amb l'ajuda de l'exèrcit etiop mentre les milícies dels Tribunals Islàmics, que des del mes de juny dominaven la ciutat, marxaven cap al sud amb el supòsit de reagrupar-se per una possible futura intervenció. Altre cop la maquinària mediàtica mundial posa l'ull al corn d'Àfrica per donar la típica imatge d'una situació caòtica, on el buit de poder existent possibilitaria la reaparició de les lluites armades entre grups clànics liderades pels senyors de la Guerra.

Els Estats Units respiren tranquils ja que veuen com l'intent de crear un Estat Islàmic a l'Àfrica Oriental momentàniament fracassa, gràcies en gran part a la intervenció militar del seu aliat Meles Zenawi, Primer Ministre d'Etiòpia. Al capdavant del nou poder establert a Mogadiscio hi trobem a Yusuf Ahmed, líder de la zona autònoma de Puntland que, amb fama d'autoritari, li atorguen la responsabilitat de posar ordre a la capital.

Altre cop la maquinària mediàtica posa l'ull a l'Àfrica per donar la típica imatge de caos

L'últim episodi bèl·lic viscut a Mogadiscio difícilment acabarà amb un conflicte que s'arrossega formalment des de fa 16 anys, quan per la majoria d'especialistes, l'Estat somali es col·lapsà i va caure en mans de la lluita entre Senyors de la Guerra. Certament aquesta lluita ha existit i existeix encara, però no a tot el territori ni tampoc sense causes realment profundes que ens transporten directament a la naturalesa de l'Estat somali.

► Perspectiva històrica entorn del conflicte

Al llarg de la història, el territori que ocupa avui l'Estat de Somàlia, tot i que culturalment se'l pot considerar bastant homogeni, ha adoptat fisonomies diferents. Ben connectat a les corrents comercials de l'Índic, pel qual quedà inserit al món islàmic, socialment durant segles hi ha predominat

Vista del cercle K-4, el campament de l'armada de Bangladesh a Mogadiscio. Els somalis hi treballen a canvi de menjar dins el programa Bengali Work-for-food.

Andrew W. McGilliard

una estructura clànica sense cap poder polític centralitzat que dominés el territori. La colonització europea trencà amb aquest panorama ja que el territori quedà repartit entre italians, anglesos i francesos que utilitzaren el sistema de clans i subclans per assentar el seu poder, modificant els equilibris socials existents. Amb l'arribada de la independència el 1960 es creà un Estat somali sobre les bases de les antigues colònies britànica i italiana, mentre que quedaven fora del nou Estat territoris culturalment somalis, principalment, Ogaden, a Etiòpia.

Malgrat una primera dècada de pax democràtica, l'Estat somali, com la majoria d'Estats africans, va caure en mans del General Syad Barre, que es va mantenir al poder fins a principis de 1991. Del socialisme científic amb el suport de la Unió Soviètica va acabar entrant al anys vuitanta a l'òrbita occidental i als Plans d'Ajust Estructural del FMI. Un Estat exhaust de recursos es va fer addicte als crèdits capitalistes al mateix temps que adoptava una estructura patrimonial, on la pertinença al clan fixava la possibilitat d'accedir a les riqueses de l'Estat. Per tant l'Estat so-

malí, enlloc d'unir el poble somali sota el mateix paraigua, va augmentar la seva divisió rivalitzant la relació entre grups i eliminant les formes tradicionals de mediació.

Quan Siad Barre va deixar el país el 1991, el panorama polític va ser ocupat per aquesta rivalitat. En alguns territoris, com el nord-oest, es varen refer certes aliances i dinàmiques socials entre clans que

Aquesta lluita existeix, però no a tot el territori ni sense causes realment profundes

portaren a l'autoproclamació de la independència de Somaliland, territori que funciona de forma independent però que internacionalment no està reconegut com un Estat. Al Nord-Est, la regió de Puntland també va proclamar la seva autonomia l'any 1998 tot i que no descarta formar part de l'Estat Somali unitari. Al centre i sud del país les rivalitats no trobaren cap mena de consens i es criminalitzaren

donant lloc a un sanguinari conflicte. És aquest conflicte el que ha donat l'imaginari de guerra irracional i el que l'humanitarisme dels EUA i l'ONU abandonaren davant la mort de soldats americans i cascs blaus (1992 i 1995 respectivament). La situació de guerra permanent en aquesta zona s'ha prolongat fins l'actualitat convertint-se en un *modus vivendi* (el que es coneix amb el nom d'economia política de la guerra), i malgrat que la Comunitat Internacional ha promogut intents de formar *Governos d'Unitat Nacional* o de transició (l'últim dels quals és el que ocupa ara el poder), aquests han estat incapaços de controlar el territori. El juny passat, líders d'organitzacions islàmiques imposaren un cert ordre dins de Mogadiscio, oferint protecció a la ciutat davant dels constants atacs cosa que els va fer guanyar certa reputació social

► Cal un Estat somali?

Davant d'aquesta situació sembla poc probable que l'actual Govern instaurat a la capital aconseguixi refundar un Estat somali unitari que generi propostes efectives de pau, més tenint en compte les dinàmiques de les zones del nord del país. Els responsables polítics

somalis, i la Comunitat Internacional també, podrien reflexionar sobre l'adequació d'establir una estructura política rígida i exògena com és l'estat modern weberian. Segurament fa massa por plantejar-se una pregunta tan irreverent com és aquesta i més quan l'Estat està tan associat a altres conceptes

Sembla poc probable que l'actual Govern aconseguixi refundar un Estat unitari que generi propostes efectives

com és el benestar i la democràcia. Però a Somàlia, l'Estat, tal i com el concebem actualment, només ha portat guerra i criminalització de les relacions socials. La llei marcial decretada pel Govern provisional apunta a tot el contrari. Control, com a sinònim de pau. A Mogadiscio aquest esquema pot ser vàlid però, i a la resta del territori? ☹

**SOLIDARIDAD
OBRERA**

Portaveu de la CNT a Catalunya
**Contrainformació feta
per i per als treballadors/es**
Subscriu-te!
www.soliobrera.org

c/Esorial 33 Barcelona
Telèfon 932 840 904
disco@disco100.com

ROM MOJITO CACHAÇA
PINYA COLADA CERVESSES
SUCS REFRESCOS VARIS

A LES FESTES, TAMBÉ CONSUMEIX
PRODUCTES SOLIDARIS

tel: 93.498.80.70
www.mercasol.net

**anticapitalisme
alternatives
contrainformació
solidaritat**

illacrua

la revista alternativa
dels Països Catalans

www.illacrua.net

Observatori dels mitjans

/observatorimitjans@setmanaridirecta.info/

Espais a la xarxa

Viquipèdia.org ja té més de 50.000 articles

Enric Borrás i Abelló

Viquipèdia.org, la versió catalana de l'enciclopèdia col·laborativa en línia Wikipedia.org, ja té més de 50.000 articles publicats i s'ha consolidat com la vintena versió en nombre d'articles. Se situa darrere de l'edició hebrea, que en té 50.300, i davant de la indonèsia, que en té 46.800. En tan sols un any, ha duplicat el nombre d'articles gràcies a la col·laboració de prop de dos-cents usuaris actius. I és que aquesta és la característica principal de la Wikipedia.org i les més de 250 versions que hi ha en diferents llengües: les fan els lectors mateixos, tothom hi pot escriure.

Una de les principals característiques de la Viquipèdia, i que permet d'entendre'n el creixement, és que qualsevol pot redactar-hi un article, pot afegir-hi els que consideri que hi manquen o corregir-ne els errors. Tot plegat funciona per consens, d'acord amb un llibre d'estil comú. Si cal els usuaris organitzen discussions en línia per acordar la redacció dels articles.

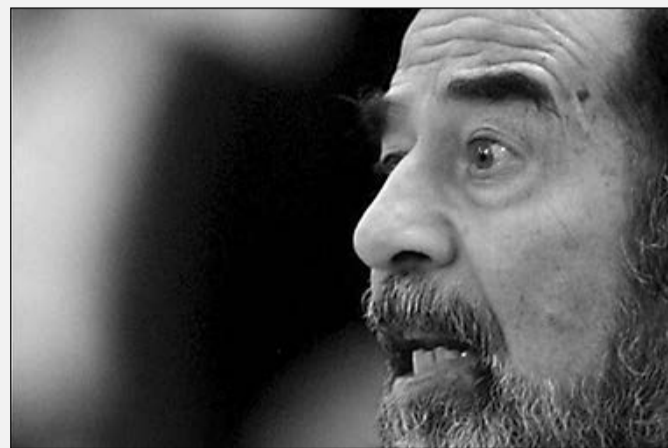
Cal afegir que hi ha casos de vandalisme, d'internautes que modifiquen els articles amb mala fe, però els usuaris de la Viquipèdia s'han organitzat per prevenir aquestes accions i reparar-ne els danys. A més, els articles de la Viquipèdia, que han de citar les fonts que fan servir, es publiquen sota la llicència lliure GFDL.

La Wikipedia, fundada per Jimmy Wales i Larry Sanger, funciona des del gener de 2001 com a complement d'una enciclopèdia en línia escrita per experts, la Nupedia. Però, va tenir tant d'èxit que aviat van deixar de banda la Nupedia per dedicar-se només a la Wikipedia. La versió catalana de la Wikipedia va néixer aquell mateix any (març de 2001) i va ser la primera en una llengua diferent de l'anglès.

Ètica, el vídeo i l'oblit en la mort de Saddam Hussein

Joan G. Vallvé

Saddam Hussein és mort, executat a la forca. I tothom qui ho vulgui, ho pot veure. Molts diaris n'han publicat la foto i molts canals de televisió, el vídeo. L'execució de Saddam és a disposició de qualsevol internauta via YouTube.com o alguna altra web similar. No cal buscar-lo massa, la veritat. De fet, més d'un canal l'ha servit en safata i subtítols a l'hora de dinar. I és aquí on ha començat el debat, especialment calent als EUA, però que s'ha estès per tot el món: És ètic publicar aquest vídeo? Emetre'l com una notícia més? És una execució, on queda la dignitat de la persona? Qui protegeix els espectadors? On queden els límits de la moral? Es fa servir el vídeo tan sols com una estratègia morbosa més per guanyar audiència? Doncs potser sí, potser és mala idea emetre el vídeo —tot i que no s'hi veu ben bé com mor, i és ben fosc—. O potser és informació, potser s'ha d'emetre; hi ha qui diu que el món té dret a veure'l. El govern iraquí diu que prendrà represàlies contra qui ha gravat el vídeo; ja hi ha un detingut. Però, mentre els experts en comunicació, els intel·lectuals, els polítics nord-americans i alguns periodistes discuteixen sobre el vídeo, qui parla de l'execució? Tothom parla del vídeo, els articulistes hi dediquen pàgines i pàgines, i els programes de televisió no es queden curts. Però, quantes pàgines s'han dedicat a criticar l'execució? A opinar sobre la pena de mort? Sí, Saddam va ser un dictador. Però l'han mort a la forca. Els nord-americans han entrat a un país per salvar-lo i dur a la forca el seu president. I aquí, on és el debat? Potser no n'hi ha, potser tots els periodistes i opinòlegs són partidaris de la pena de mort. Llavors, s'entendria que només es dediquessin a opinar sobre l'ètica d'emetre el vídeo.

El canal 3/24 i la mort de Saddam

Cal afegir però, que alguns se'n van assabentar tard, de la mort a la forca del dictador iraquí. Com que va morir per Cap d'Any, al canal 3/24 no hi havia ningú, tothom devia ser a la revetlla. Va morir a les quatre de la matinada, a la CNN ho van dir ben aviat, al canal de vint-i-quatre hores de TVE, també. Però fins ben entrat el matí del dia 1, al 3/24 l'Esteve Soler deia cada mitja hora que l'execució de Saddam estava pendent per a les properes hores. No és que no se n'assabentés, que hauria estat molt greu, sinó que era una peça gravada. No hi havia ningú de guàrdia? I si era així, com és que havien deixat aquesta peça gravada? Que un canal de notícies de 24 hores no informi, és greu, però que desinformi, ho és més.

Pamela Anderson, IB3 i el cas d'Andratx

Joan G. Vallvé

El passat 29 de desembre, el conseller d'Interior de les Illes va compareixer davant del Parlament balear a causa del cas de corrupció d'Andratx. Hi va assegurar, una quinzena de vegades, que no havia avisat l'ex-alcalde de la detenció, però aquest no és el cas. Els mitjans escrits se'n van fer ressò, i la televisió també... Encara que mentre el conseller parlava al Parlament d'un dels casos de corrupció urbanística més sonats dels últims anys al país, IB3 emetia "Los vigilantes de la playa". Sí, en van parlar a les notícies, però, de debò és més important una sèrie que ja han emès diverses vegades en d'altres canals que una compareixença com aquesta? Sí, ja ho sabem que per alguns la Pamela Anderson té més bon aspecte que el conseller Rodríguez, sobre gustos no hi ha res escrit, però cal arribar fins aquí? Ah, i a la ràdio pública de les Illes, tampoc emetien la compareixença en directe... continuaven amb la programació normal, com si res. De fet, la situació és tan preocupant que fins i tot l'oposició política se n'ha adonat i ara els socialistes es queixen que, segons un

informe de l'empresa privada KRM, la proporció de minuts dels informatius dedicats al president Jaume Matas i al cap de l'oposició Francesc Antich, és de nou a dos. Fins i tot diuen que es parla més de Rajoy que d'Antich, i això que és un canal que només emet per a les Illes... Doncs bé, això que tan preocupa al PSIB, on deixa els altres polítics? I, si el cap de l'oposició parlamentària i els altres partits són tan poc visibles, no cal ser gaire llest per veure que els ciutadans que actuen en contra del govern, com la plataforma que s'oposa a l'autopista d'Eivissa, són, directament invisibles. La televisió pública ignora aquells a qui es dirigeix.

'Lapsus linguae': Antena 3 i els Gossos d'Esquadra

Joan G. Vallvé

És de conegut sobre que els Mossos d'Esquadra no han acabat d'arrelar bé, per dir-ho d'una manera subtil. A tall d'exemple, només cal recordar els incidents de Berga, després de la mort de Josep M. Isanta, quan tot un poble es va revelar contra el cos policíac. D'entre aquells qui els tenen menys simpatia, n'hi ha alguns que els anomenen Gossos d'Esquadra, un senzill joc de paraules que quan manava la consellera Tura, era encara més previsible: Gossos de Tura. Sigui com

sigui, és només això, un joc de paraules despectiu que demostra la poca simpatia de sectors de la societat del Principat vers aquest cos. Doncs bé, la broma ha arrelat més del que segurament els mossos mateixos preferien... El dimarts 2 de gener, arrel de la notícia de la mort violenta de l'empresari de Sant Cugat Joan Alsina, el presentador de l'informatiu del migdia del canal Antena 3 va obrir la notícia parlant dels Gossos d'Esquadra, no dels mossos, sinó dels gossos. Sí, segurament és un lapsus linguae, un accident, però sembla que el joc de paraules també fa forat entre alguns periodistes...

Freqüències de ràdios lliures o populars de Catalunya

Ràdio Bronka 104.5FM (Barcelona), Contrabanda 91.4FM (Barcelona), Ràdio Línia IV 103.9FM (Barcelona), Ràdio Pica 96.6FM (Barcelona), Radio 90 101.4FM (Olot)
Ràdio Barraka 103.1FM (Terrassa), Ràdio Kaos 90.1FM (Terrassa), Ràdio Klara 104.4FM (València), Radioactiva 100.3FM (Baix Llobregat), La Tele 52UHF (www.okupemlesones.org)

SUBSCRIU-T'HI. QUOTA ANUAL 12 EUROS

EUROPA DE LES NACIONS LA REVISTA DEL CIEMEN

CIEMEN Rocafort, 242 bis, 2n. 08029 Barcelona. T. 93 444 38 00 Fax 93 444 38 09. www.ciemen.org

directa estrena web

+ pràctica + útil
busca notícies, participa,
mira edicions anteriors
... i subscriu-te

www.setmanaridirecta.info

Subscripcions

La subscripció és la manera més efectiva per poder llegir DIRECTA setmanalment i també per donar el teu suport al projecte. Durant un any i per un cost de 60 euros, amb la teva subscripció el setmanari guanya en qualitat i presència al territori.

Ens pots enviar les teves dades a: <subscripcio@setmanaridirecta.info>, o entrant a la web i omplint el formulari: www.setmanaridirecta.info
 O bé, truca'ns al 935 270 982 ó al 661 493 117.

ATENCIÓ, SUBSCRIPTORES

Si voleu rebre la DIRECTA el mateix dia que es distribueix als punts de venda, també hi podeu passar a buscar-lo sense cap mena de recàrrec. Només ens heu de trucar o enviar un correu a subscripcio@setmanaridirecta.info.

Per a proposar-nos un nou punt de venda us podeu adreçar a distribucio@setmanaridirecta.info o per telèfon i mirarem de fer-ho possible.

Corresponsalies

-**Baix Llobregat** <baixllobregat@setmanaridirecta.info>
 -**Barcelona** <redaccio@setmanaridirecta.info>
 -**Berguedà** <bergueda@setmanaridirecta.info>
 -**El Camp (Baix Camp, Alt Camp, Priorat, Conca de Barberà, Baix Gaià i Tarragonès)** <elcamp@setmanaridirecta.info>
 -**Cerdanya** <cerdanya@setmanaridirecta.info>
 -**Girona (Alt Empordà, Baix Empordà, Gironès, La Selva, Pla de l'Estany i La Garrotxa)** <girona@setmanaridirecta.info>

-**Maresme** <maresme@setmanaridirecta.info>
 -**Menorca** <menorca@setmanaridirecta.info>
 -**Osona** <osona@setmanaridirecta.info>
 -**Terres de Ponent (Les Garrigues, Segarra, Urgell, Pla d'Urgell, Segrià i Noguera)** <terresponent@setmanaridirecta.info>
 -**Vallès Occidental** <terrassa@setmanaridirecta.info> i <sabadell@setmanaridirecta.info>
 -**Vallès Oriental** <granollers@setmanaridirecta.info>

Punts de venda

BALAGUER
Indi Bar Del Pont, 35
BARCELONA
GRACIA
Cap i Cua Torrent de l'Olla, 99
Infoespai Plaça del Sol, 19
Taifa Verdi, 12
GUINARDO
Rocaguinarda Xiprer, 13
EIXAMPLE
Quiosc Manu Nàpols-Roselló
El Maské Comte d'Urgell, 256
Xarxa Consum Solidari Rocafort, 198
POBLENOU
Ítaca Pallars, 230
Cus-Cus Rambla Poblenou, 77
SANT ANDREU-SAGRERA
Patapalo Rubén Dario, 25
Andyblue Bar de la Biblioteca de Can Fabra
Trèvol Antonio Ricardos, 14
NOU BARRIS
Ateneu Popular 9 Barris Portlligat, 11-15
El Tinter La Plana, 10
Can Basté Passeig Fabra i Puig, 274
Llibreria Xoc Passeig Fabra i Puig, 325

CIUTAT VELLA
AQUENI Méndez Núñez, 1 principal
Xarxa Consum Solidari Pl. Sant Agustí Vell, 15
Pròleg Dagueria, 13
El Lokal Cera, 1 bis
La Rosa de Foc Joaquim Costa, 34
1917 Pintor Fortuny, 30
Quiosc Colom Rambles
Quiosc Santa Mònica Rambles
Llibreria Medios Vallldonzella 7
SANTS
Espai Obert Violant d'Hongria, 71
La Ciutat Invisible Riego, 35
Terra d'Escudella Premià, 20
Teteria Malea Riego, 16
Entropiactiva Socors, 7
BELLATERRA UAB
Quiosc de Ciències de la Comunicació
Quiosc de Lletres
CARDEDEU
Corusc del Centre Cànoves, 4
CORBERA DE LLOBREGAT
Llibreria Corbera Pssg. dels Arbres, 4
CORNELLÀ DE LLOBREGAT
El Grillo Libertario Llinars, 44

ESPLUGUES DE LLOBREGAT
Ubud Artesania Mestre Joaquim Rosal, 22
GIRONA
Llibreria 22 Hortes, 22
Llibreria Les Voltes Plaça del Vi, 2
La Màquia Vern, 15
GRANOLLERS
Llibreria La Gralla Plaça dels Càbrils, 5
Anònims Miquel Ricomà, 57
El Racó Ecològic Roger de Flor, 85
IGUALADA
At. Llib. El Porvenir Passeig Jacint Verdager, 122
LA PALMA DE CERVELLÓ
Papereria La Xaropa Santa Maria, 5
LES FRANQUESES
El Cabàs Ribes, 121 i a www.elcabas.com
L'HOSPITALET DE LLOBREGAT
Quiosc Montserrat Pl. Mare de Déu de Montserrat
Bar Gaudim Avinguda del Carrilet, 64
La República Rosalía de Castro, 92
LLEIDA
Ateneu La Maranya Parc, 13
La Falcata La Panera, 2
MATARÓ
Arcàdia Cafè Cultural Pujol, 26

Llibreria Robafaves Nou, 9
MOLINS DE REI
Llibreria Barba Rafael Casanoves, 45
La Bodegueta Pintor Fortuny, 45
REUS
Bat a Bat Kultur Sant Elies, 29
Galatea Llibres Jesús, 5-7
RIBES DEL GARRAF
Can Gabaldà Plaça de la Font, 2
RIPOLLET
Llibreria Caraboc Rambla S. Esteve, 17, local B
SANT FELIU DE LLOBREGAT
Teteria Índia Jacint Verdager, 9
SANT JOAN DESPÍ
Llibreria Recort Major, 60
TARRAGONA
CGT Tarragona Rambla Nova, 97-99, 2n pis
TERRASSA
Kasalet Societat, 4
CSO La Impremta Plaça Jacint Verdager, 9
VIC
Llibreria La Tralla Riera, 5
VILAFRANCA DEL PENEDES
La Fornal Sant Julià, 20

Què es cou

L'Oficina pel Dret a l'Habitatge: desobediència civil

Jordi Panyella
/campanyes@setmanaridirecta.info/

A partir del segon dijous d'aquest mes de gener, començarà a funcionar de manera pública l'Oficina pel Dret a l'Habitatge, a Barcelona. Diversos col·lectius i persones preocupades per la vulneració constant d'aquest dret, creen un espai on "l'esperit no és esperar que els poders públics facin res, sinó començar a fer coses nosaltres mateixes", diu una de les impulsores. "Amb la importància que té el tema de l'habitatge, convé no viure-ho en soledat, fer-ho col·lectiu", diu, per tant, "l'Oficina vol ser un punt de trobada físic de tota mena d'iniciatives per afrontar la situació". I tot i que la part més visible serà l'horari de visites dels dijous a la tarda, es preten que els diversos col·lectius es reforcin a partir d'idees comunes.

"L'esperit no és esperar que els poders públics facin res, sinó començar a fer coses nosaltres mateixes"

El coneixement adquirit i posat a disposició de tothom, farà que s'ofereixin primeres informacions de xoc per orientar a persones. S'ha contactat amb advocats que puguin assumir una primera visita a preu mòdic, ja que moltes vegades les víctimes acudeixen a advocats d'ofici que no coneixen el tema en profunditat. Amb tota la informació que es va recollint es vol fer un mapa de la violència immobiliària, un fons de documentació, i memòries anuals que serveixin per denunciar la situa-

Casa okupada del carrer Magdalenes on es troba l'Oficina pel Dret a l'Habitatge

Arxiu Directa

ció. Mensualment es farà un debat públic sobre temes transversals, que serviran per debatre, reflexionar i proposar. El primer es farà a finals de gener sobre la Llei d'Arrendaments Urbans, que es troba en l'origen del *mobbing* i dels desnonaments.

► **Carrer Magdalenes 13-15, símbol de la vulneració del Dret** Quan les diverses mobilitzacions i accions que es fan arreu de l'Estat espanyol estan situant un debat social sobre el dret a l'habitatge, "convé tenir eines pròpies per al seu exercici". Així es van iniciar les tasques per a ubicar aquesta Oficina a l'edifici que ocupa els números 13 i 15 del carrer Magdalenes (Barcelona). Tècnicament, estar en aquest edifici és una ocupació, però es reivindica específicament com a acte de desobediència civil fins que es faci efectiu el dret a l'habitatge. En l'edifici hi conviuen diverses situacions que visibilitzen

la vulneració d'aquest dret: l'ocupació per a reclamar la funció social dels habitatges, la descentrificació dels centres històrics de les grans ciutats, els pisos buits i la

"Estar en aquest edifici és una ocupació, que es reivindica específicament com a acte de desobediència civil"

gent sense casa, la violència immobiliària i el *mobbing* a veïns i veïnes a qui volen desnonar per fer-hi un hotel.

La Carta Contra la Violència Urbanística i Immobiliària (abril de

2006), signada per més de 70 col·lectius i persones, identifica tres mesures estructurals per a fer efectiu el dret a l'habitatge: limitar el preu de lloguers i pisos; moratòria dels PERIs i reformes urbanístiques fins que no s'hagi estudiat l'impacte social i ambiental; i reformar la Llei d'Arrendaments

Urbans (LAU). Fins que no es compleixin aquestes mesures, la Carta convida a fer efectiu el dret a l'habitatge amb mesures de desobediència civil. Per aquest motiu es va ocupar Magdalenes 13-15.

► **Action, reivindicant el dret a l'habitatge a Roma**

Una de les experiències amb les que l'Oficina pel Dret a l'Habitatge manté contacte i amb la que intenta compartir sinèrgies és el Moviment Action, que actua a Roma. Aquest moviment ocupa immobles, principalment propietats de l'Ajuntament de Roma, amb persones immigrants. Aquestes persones s'apunten a llistes d'espera, i quan hi ha gent suficient s'ocupa un edifici sencer, on també s'obre una Oficina pel Dret a l'Habitatge. La pressió social ha estat tant gran, que l'Ajuntament de Roma els ha acabat donant una oficina dins el propi Ajuntament, i a Lazio (regió de Roma) van arribar a decretar la prohibició de desallotjaments i desnonaments d'habitatges públics ocupats.

La política aplicada pel poder públic de Roma contrasta amb la majoria d'Ajuntaments dels Països Catalans, que enfoquen el fenomen de l'ocupació, no des de la perspectiva de l'habitatge, sinó de l'ordre públic. ☺

Per contactar:

HORARI D'OBERTURA DE L'OFICINA:
TOTS ELS DIJOUS DE LES 17H A LES 20H.
CARRER MAGDALENES 13-15.
violenciaurbanistica@sindominio.net.

Actualment, estan utilitzant el local l'assemblea que organitza les asseudes pel dret a l'habitatge (dimecres tarda), el Taller Contra la Violència Urbanística i Immobiliària i la Promoció d'Habitatge Realment Públic.

Enrenou s'inspira en els 14 Km que separen Europa d'Àfrica

Jordi Panyella
/campanyes@setmanaridirecta.info/

Al dia 23 de desembre, en plena manifestació pel Dret a l'Habitatge, se'ls va poder veure entre els manifestants. Una barca damunt d'un remolc, persones disfressades, i una simbologia clara: el fenomen de les embarcacions amb les que moltes persones intenten creuar els 14 quilòmetres que separen Europa i Àfrica a l'Estret de Gibraltar. Eren els d'Enrenou, un grup d'amics als qui els hi neix una inquietud molt forta per fer crítiques des de l'humor, donant la volta a les coses, "amb humor les coses entren millor", diu en Txitxu, un

"Podem agafar un ferri pagant 30 euros i creuar l'estret, però hi ha persones que en paguen 1.000, no poden agafar el ferri, i s'hi poden deixar la vida"

dels seus membres. En les seves accions, Enrenou presenta l'espectacle 14km. Va néixer a partir de la reflexió sobre la injustícia que suposa que ells (com a persones que viuen a un país del Nord) poguessin agafar un ferri pagant 30 euros i creuar l'estret, i al revés, hi hagi persones que en paguen 1.000, no poden agafar el ferri, i a sobre s'hi poden deixar la vida.

L'espectacle 14km és cada cop diferent, busca la participació espontània de la gent, i sol situar-se de forma descontextualitzada enmig d'esdeveniments com la cavalcada de Reis 2006, on els rens que empenyen la pastera eren símbol de la societat del consum. O per un carnaval, on la

pastera intentava entrar a l'Estat del Benestar simbolitzat per un camió amb nens que jugaven a la PlayStation i es trobaven la prohibició constant per part dels qui simbolitzaven l'Estat i la policia. Altres moments on s'ha representat 14km ha estat al Saló Nàutic, la Fira de Tàrraga, alguna festa major, o les manifestacions de les persones immigrants. "Un empeny una mica, però entre molts, si empenyem, farem moure la

cosa fins més enllà", diu el Txitxu. La mateixa pastera ja és un element descontextualitzat, doncs li han posat rodes.

Enrenou vol que el seu crit sigui més sorollós, "en quant a més vistós, no caure en el tòpic, sinó intentar fer-ho tot amb una mena de criteri estètic que doni més visibilitat a les coses que fem", diu en Txitxu. A part de 14km, Enrenou participa i promou altres accions lúdico-culturals. ☺

Per contactar:

ENRENOU www.14km.neta

Mescladís, espai per promoure l'encontre ciutadà des de la cuina

✉ Jordi Panyella

/campanyes@setmanaridirecta.info/

La Fundació Ciutadana Multicultural és una entitat situada a la Ciutat Vella de Barcelona amb l'objectiu de promoure el coneixement i la confiança entre les persones del barri, les que han nascut aquí, i les que hi venen. En Martín, el seu coordinador, ens explica que "tots ens creuem pel barri, però no ens trobem", i per això creen l'espai Mescladís, des d'una eina que és comú a tothom: la cuina.

Mescladís seria entre un casal, una botiga de comerç just i un bar. Utilitzen la cuina i el menjar com a eix central des d'on crear punts d'encontre entre persones d'aquí i persones d'allà. Treballen amb dos eixos, el pedagògic, formant infants, adolescents i persones grans; i el desenvolupament d'un

Utilitzen la cuina i el menjar per crear punts d'encontre entre persones d'aquí i persones d'allà

model d'economia solidària. Els ingressos del bar, de la venda de productes de comerç just i dels tallers de cuina per adults, els hi

Vista de l'entrada de Mescladís a la Plaça de Sant Pere de Barcelona

Eduardo Soteras / Ruido

permeten assumir objectius de caràcter social, com són les múltiples activitats de formació que realitzen.

Mescladís ofereix cursos de cuina per a infants del barri. "La cuina els ajuda a desenvolupar altres habilitats, destreses manuals o artístiques, comptar aliments i pesos, repàs geogràfic...", escriu la periodista Majo Siscar. Així, de manera indirecta, el taller es converteix en una activitat de reforç escolar. Per a la gent gran, organitzen el taller "CuinArte", on barregen cuina i artesanía de

diverses parts del món. I per a adolescents treballen el tema de la formació professional en el ram de l'hosteleria. Aquest és un sector que absorbeix molta mà d'obra immigrant, "i on s'acostuma a tractar molt malament a la gent. A major formació, més possibilitats de tenir millors condicions", diu en Martín, "es tracta d'aportar gent que pugui lluitar per millorar-ho".

► **Projecte d'economia solidària**
Quan va néixer Mescladís tenien clar que seria un projecte amb molta coherència interna, i sense

ànim de lucre, però no s'havien plantejat desenvolupar-lo en un marc d'economia solidària. Quan varen començar a treballar, però, "ens adonarem que generàvem un equip de treball amb un compromís molt gran amb el projecte,

una relació horitzontal, transparent, un treball que dignifica, que un se sent orgullós de formar-hi part", diu en Martín. La tenda-bar i els tallers, permeten que Mescladís es mostri com un servei al barri. La gent hi entra perquè vol menjar, "independentment si t'agrada el projecte, i a partir d'aquí, els pots explicar totes les coses que es fan", explica en Martín.

► **Treballar la immigració des de l'acomodació**

A Mescladís treballen el fenomen de la immigració des de l'acomodació, i no des de la integració. Fet que significa tenir en compte tots els agents que prenen part en un procés d'immigració, tant els que vénen, com els que hi són. Amb la gent gran, diu en Martín, "apareixen moltes dificultats que tenen a veure amb la dificultat d'assumir allò que és diferent, i si no humanitzes aquesta dificultat facilitant l'encontre, es pot convertir en quelcom perillós". Els diumenges, per exemple, és el dia de la cuina marroquina. Una dona marroquina del barri s'hi acosta per dirigir els menús. "Funciona molt bé, ve molta gent del barri, no només marroquins", explica en Martín. ☺

Per contactar:

MESCLADIS

Plaça Sant Pere 5, Barcelona

Tlf.: 932 955 012 mescladis_fcm@yahoo.com

Improductivitat per Nadal i per la resta de l'any

✉ Gemma Garcia

/campanyes@setmanaridirecta.info/

Unproductiv/Taller de Res ha aprofitat el context del consum nadalenc per sortir al carrer amb l'eslògan: "Res pels explotadors reis mags". El Taller de Res es desenvolupa al Centre Social Ocupat "Miles de Viviendas" de Barcelona, des de la inauguració de la Universitat Pirata (UP), el passat 19 de novembre.

Les persones que participen al taller, han escollit el "passeig de compres" de Barcelona, l'avinguda Portal de l'Àngel, per denunciar el que s'amaga darrera una gran part dels productes que consumim. Tenint en compte que a Europa gastem 25 mil bilions d'euros cada any en joguines i jocs, gran part concentrats al Nadal, han escollit el dia previ a la nit de Reis per dur a terme l'acció informativa. Des del taller denuncien les condi-

cions laborals d'explotació i la devastació del medi ambient que formen part del procés productiu.

Aquesta és la primera d'una sèrie d'accions que es realitzaran setmanalment i a l'exterior, al marge de les trobades a la Universitat Pirata. La propera acció prevista gira entorn la indústria del turisme.

► **Improductivitat**

Aquest taller forma part d'un projecte que treballa entorn els productes de consum que ens envolten i que inclús entren dins els nostres cos. Molts d'aquests productes es confeccionen a l'exterior en condicions d'esclavitud i malmetent el medi ambient. Aquesta situació, els porta a voler tenir coneixement i consciència d'allò que consumim. Per respondre a aquest impuls consumista, com bé diu el mateix nom del projecte, es tracta de fer coses improductives, que no generin diners ni productivitat, i aprendre d'aquesta manera

a no fer res, a fugir de les necessitats creades i dels desigs innecessaris. A les trobades que es realitzen a Miles de Viviendas es reflexiona sobre el concepte de "res", i també s'analitza el funcionament d'algunes empreses i les seves estratègies de màrqueting.

Des del taller denuncien l'explotació i la devastació del medi ambient que formen part del procés productiu

► **El naixement: la cel·lulosa**

L'origen del taller es va gestar a Sudamèrica amb la visita d'un grup

de persones a dos punts importants de la indústria paperera, on s'ha organitzat una forta resistència del poble. Aquestes visites s'emmarquen en el projecte que anomenen "Unproductiv celulosa", centrat en els efectes ambientals i socials que suposa la implantació de fàbriques de pasta de paper.

Varen participar en les mobilitzacions en contra de la ubicació de dues plantes de paper de l'empresa espanyola ENCE i la finlandesa Botnia, a Gualaguaychú (Uruguai), concretament a la ribera del riu Uruguai. Des de l'Assemblea Ambiental de Gualaguaychú denuncien que les plantes que les dues empreses pretenen instal·lar al costat uruguaià del riu podrien causar danys

greus per la salut i el medi ambient. Més tard, varen visitar les comunitats d'Espiritu Santo al Brasil, que lluiten per recuperar les terres que va expropiar-los l'empresa Araucruz Celulosa per tal de generar monocultius d'eucaliptus transgènics. Aquests monocultius tenen efectes negatius, tant des del punt de vista ambiental, com des de l'estructura agrària de l'Estat, ja que destrueixen l'agricultura camperola i el medi ambient, augmenten la concentració de terres, l'atur i l'èxode rural. Arrel d'aquestes experiències, des del projecte s'organitza un taller sobre cel·lulosa, on s'elabora paper reciclat i artesanal i es parla de la producció industrial del paper. ☺

Per contactar:

UNPRODUCTIV/TALER DE RES

CSO Miles de Viviendas. Passeig Joan Borbó 7

terra d'escudella
entaula't per sopar
NOVETAT
carta de nit
cuina
mediterrània
C/ Premià, 20 baixos. Sants (Bcn)
tel. 93 422 16 13

Diagonal
WWW.DIAGONALPERIODICO.NET
PERIÓDICO QUINCENAL
DE ACTUALIDAD CRÍTICA

una altra economia és possible
www.coop57.coop
serveis financers ètics i solidaris
Mendez Nuñez, 1 Pral 2a 08003 Barcelona
Tel 93.268.29.49 :: coop57@coop57.coop

AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE sccl
LA COOPERATIVA
So i llums
Tel 93.443.01.90
Fax 93.329.71.52
autonomia@autonomiadespectacle.com
AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE sccl

la Burxa
comunicació popular
des de 1998
BarriSants.org

La novíssima cançó

UNA NOVA FORNADA DE CANTAUTORS CONSOLIDA UNA ALTERNATIVA MUSICAL PRÒPIA ALLUNYADA DELS TÒPICS DEL GÈNERE

A l'esquerra Cesk Freixas i Roger Mas, damunt d'aquestes línies Xavier Baró i a la dreta Òscar Briz. Quatre dels cantautors de la nova fornada que ha aconseguit transcendir en l'ambient popular, entroncant amb diverses tradicions de la cançó catalana

LA CANÇÓ TORNA A ESTAR DE MODA. DE LA MATEIXA MANERA QUE, ALS ESTATS UNITS, HAN APAREGUT MÚSICS COM SUFJAN STEVENS O RUFUS WAINWRIGHT, I A L'ESTAT FRANCÈS HAN TRIOMFAT PROPOSTES COM LES DE CAMILLE O FRANÇOIS BREUT, ALS PAÏSOS CATALANS TAMBÉ S'ESTÀ DESENVOLUPANT UNA ESCENA DE NOUS AUTORS DE CANÇONS QUE RENOVEN EL GÈNERE I EN DESTERREN LES ICONES MÉS TRONADES

✉ **Roger Palà**
/cultura@setmanaridirecta.info/

La imatge clàssica del cantautor català és la que ha quedat de l'època de la dictadura franquista. Lluís Llach, Serrat, Raimon, Maria del Mar Bonet, Quico Pi de la Serra, Ovidi Montllor, Pau Riba, Sisa... Són noms que resten en la memòria col·lectiva i que, pel context polític de l'època i per l'extraordinària qualitat de les seves propostes, han tingut una transcendència a escala internacional que, probablement, mai tindrà cap altre músic que s'expressi en català. Valgui només dir que Bob Dylan i Joan Baez van presentar els seus treballs l'any 1966 a l'Olympia de París, temple del gènere a Europa... pocs mesos abans que ho fes Raimon.

Superar el llast de la imatge del cantautor que ha quedat en la retina del públic ha estat una tasca titànica que, al llarg dels darrers vint anys, han anat intentant amb més o menys sort tota una sèrie d'interprets que —en el millor dels casos— no han passat de tenir un ressò més aviat discret. Des de fa uns anys, però, la situació està canviant. La primera dècada dels anys 2000 ha vist néixer una nova generació d'autors de cançons que han aconseguit transcendir en l'ambient popular. Músics que entronquen amb les diverses tradicions de la cançó catalana —des de la més compromesa políticament fins a la més gal·làtica— i que

busquen referents en el pop i el rock internacionals per vestir les seves propostes. En solitari o acompanyats d'una banda, més a prop del folk o del rock, els nous cantautors malden per consolidar una escena diferent.

Els 'Boletaires'

En l'àmbit de la tradició gal·làtica —la que van abanderar en el seu dia Pau Riba, Sisa o Oriol Tramvia—, despunten amb llum pròpia dues veus: la del solsoní Roger Mas i la del gironí Eduard Canimas. Mas fins i tot ha aconseguit ser reconegut per la crítica musical espanyola, que ha alabat les seves composicions, arrel de la publicació del seu cinquè disc, 'Mística domèstica' (K Indústria, 2006). Un treball produït per Raúl Fernández (Refree) on el pop urbà deixa lloc a l'aparició d'instruments com la tenora —en peces com "Oda a Francesc Pujols".

En la mateixa línia, el gironí Eduard Canimas és un músic que ja duu molta carretera, però no gaire producció discogràfica. El seu segon disc en solitari, Noh iha crisi (Música Global), ha estat considerat per la revista especialitzada *Enderrock* com el millor treball de cançó d'autor de l'any 2006. En la millor tradició boletaire, Canimas s'especialitza en cançons d'imaginari surrealista i vestimenta rockera.

Altres noms en aquesta línia, per bé que no explícitament 'boletaires', serien els dels bisbalencs Sanjosex i Mazoni o els lleidetans Xavier Baró i El Fill del Mestre.

També combatius

En la línia més compromesa, el País Valencià despunta amb veu pròpia. Aquí, cal citar amb majúscules el nom de Feliu Ventura. 'Alfabet de futur', el seu tercer disc en solitari després de l'experiència d'una gira conjunta amb Lluís Llach, ha estat el disc més venut en català durant els darrers mesos de 2006.

Al sud, també hi ha propostes com la de Pau Alabajos i la seva banda, Els Músics Furtius. Un jove cantautor de Torrent (L'Horta) format als carrers de València i que —de moment— ha editat un disc, 'Futur en venda', que ha donat nom a una campanya de Maulets contra l'especulació.

En la línia més compromesa, però al Principat, destaca un jove nissim Cesk Freixas. En el seu dia el van presentar com una fusió de les melodies de Sau amb la crítica social d'Inadaptats... Un còctel explosiu que, de moment, s'ha plasmat en un disc, 'Set voltes rebel'.

Experimentals

A mig camí entre la cançó amb marca Ovidi Montllor i el rock progressiu, els alcoians VerdCel han editat aquest 2006 el llibre-disc PaísViatge, un recorregut musical pel territori.

També mereix un punt i a part el valencià Òscar Briz, un músic que, després de triomfar amb un grup de pop en anglès a Austràlia, va retornar ja fa uns anys a València i acaba de publicar el seu quart disc amb nom i cognoms, Quart creixent, on fa un gir cap a l'electrònica.

El Tastautors, aparador del gènere

El cicle de cantautors de Cardedeu Tastautors, organitzat per l'associació cultural L'Esquellot, s'ha convertit en un bon aparador per mesurar la salut de la cançó catalana. Enguany, ha arribat a la tercera edició, tot combinant propostes joves amb clàssics i alguns experiments. En la primera categoria, hi entrarien el cantautor de Sant Pere de Riudebitlles Cesk Freixas, els valencians VerdCel i Tirant Lo Canya de Cardedeu. En la segona, Quico Pi de la Serra —que aquest any retorna als escenaris després d'un temps de silenci musical—, Lluís Llach —que oferirà un dels seus darrers recitals abans de retirar-se (definitivament?) a Verges el 24 de març—, i Jaume Arnella, probablement el músic de folk més important dels Països Catalans. I, en la categoria dels experiments, Miquel Gil, en un espectacle conjunt amb l'Orquestra Àrab de Barcelona, i Refugi, un espectacle impulsat pel bateria d'Els Pets Joan Reig, a mig camí entre un concert i una classe d'història sobre els clàssics de la cançó catalana. El cicle s'inaugura el 12 de gener amb el còncert de Pi de la Serra.

Pim-Pam-Pum

Agustí Argimon Creador i difusor de la 'Llista d'en Rocker'

✉ Roger Palà
/cultura@setmanaridirecta.info/

Agustí Argimon 'Rocker' arriba periòdicament –gairebé cada dia– a les bústies de correu electrònic de centenars de catalans a través de la popular 'Llista d'en Rocker', des d'on difon tota mena d'informacions relacionades amb el combat per la llibertat nacional i social dels Països Catalans. Convocatòries, manifestos, articles d'interès... Una eina d'informació alternativa, crítica i a l'abast de tothom, només fent un click a agusti@llibertat.com.

Perquè vas decidir posar en marxa la Llista d'en Rocker?
La meua motivació al posar en marxa la llista era crear un espai de comunicació per continuar construint, des de la xarxa, la llibertat nacional i social dels Països

Catalans, que es nodrir de les aportacions de tots i totes en forma de notícia, denúncia, crida, convocatòria i reflexió, i que contrarrestés o denunciés les informacions dels mitjans de comunicació, gairebé tots al servei del poder establert.

Quan sorgeix la idea?

La idea sorgeix fa uns sis anys, una mica en paral·lel a la posada en marxa de la web wwwllibertat.com. Els meus primers missatges eren enviats des d'un correu electrònic a l'abast de tothom. Veient que la llista funcionava (tot i que en aquells moments potser tenia unes 30 subscripcions), vaig parlar amb la gent de Llibertat.com i així vaig començar a utilitzar el seu servidor i la seva adreça.

Com selecciones la informació que envies a través de la llista? N'hi ha que s'hi queda fora?

La selecció de la informació la faig

en base al que pugui interessar al màxim de gent possible, sempre des d'una òptica de l'esquerra independentista. La gent apuntada a la llista és gent compromesa amb el país i les lluites socials.

Actualment estic vorejant els 600 subscriptors, i vaig rebent regularment noves peticions.

Com creus que ha modificat internet les xarxes de difusió d'informació alternativa?

Internet ha sigut, és i serà cabdal per renovar les xarxes de difusió d'informació alternativa. Al marge que permet arribar a moltíssima gent més, és molt important la rapidesa amb què ho fa.

No t'has plantejat fer un salt qualitatiu, com una pàgina web?

Tinc plantejat en un futur immediat crear un bloc, tot i que crec que la llista ha de seguir funcionant perquè és el contacte més directe amb la gent subscripta a la llista.

Catalunya, terra d'espies

LA SÈRIE "DOBLE JOC" DEL PROGRAMA TARASCA REPRATA ELS CASOS DE SET ESPIES CATALANS

TARASCA
SÈRIE "DOBLE JOC"
A PARTIR DE DIMARTS 9 DE GENER.
CANAL 33, 22H

'Cisne', espia del règim franquista durant el maig del 68 a París

✉ Antònia Andreu
/cultura@setmanaridirecta.info/

Les sèries de documentals de Tarasca han assolit els darrers anys la qualitat, el rigor i l'interès social que hauria de tenir tota la producció d'una televisió pública. Des del dimarts 9 de gener, l'espai del 33, dirigit per Felip Solé (autor de sèries documentals com Zona Roja i Exilis), torna amb una nova fornada d'episodis, basats en les vivències de diversos espies catalans. Amb el títol genèric de "Doble Joc", abordarà les històries de diversos agents secrets que, al llarg dels segles XIX i XX, han desenvolupat la seva activitat de forma discreta a Catalunya, l'Estat espanyol, Europa i la Unió Soviètica.

Cada documental planteja un doble joc en tots els sentits.

Els espies històrics que apareixen a la sèrie tindran l'habilitat d'infiltrar-se en el bàndol contrari per cercar informació. Però, a més, l'espectador s'adonarà que –tot i que les tècniques han canviat– els preceptes de l'espia s'han mantingut inalterables i que, avui dia, gràcies als avenços tecnològics, és possible arribar a saber-ho tot d'una persona.

Lluny del documental històric, la sèrie planteja una sèrie de fets d'acció protagonitzats per personatges singulars, que s'expliquen des d'una doble perspectiva de passat i de present. Les motivacions, els recels, l'estratègia i la psicologia dels espies queda al descobert.

Talp a Terra Lliure

Entre els agents secrets que retrata aquesta nova tempo-

rada de Tarasca, hi trobem Josep Maria Aloi, talp del CESID a Terra Lliure durant l'Operació Garzón; Luis Manuel González-Mata, Cisne, espia franquista al París de 1968; Joan Pujol, Garbo, que va jugar un paper clau com a agent doble infiltrat a les files nazis durant el desembarcament de Normandia de la Segona Guerra Mundial; Jaume Mir, que va treballar pels serveis secrets aliats durant la Primera Guerra Mundial; Julià Fuster i Francesc Ramos, exiliats a la URSS, que van acabar essent víctimes de l'estalinisme; La Blonde, agent doble durant la Guerra Civil espanyola, i Santiago Trallero O'Ferril, víctima d'una bomba l'any 1983, de qui mai es va saber exactament si treballava per a soviètics, nordamericans o era un simple impostor.

Crítica i lletres des de Sabadell

LA REVISTA 'ORDINT LA TRAMA' RENOVA EL SEU FORMAT I CONTINGUTS DESPRÉS DE CINQ ANYS

✉ Albert Boada
/cultura@setmanaridirecta.info/

La revista *Ordint la Trama* és un projecte cultural que va néixer a Sabadell l'abril del 2001. Després de 5 anys editant una publicació mensual, el passat maig de 2006 el col·lectiu que l'edita va fer una pausa per agafar aire i reprendre el camí amb més força. Van organitzar trobades i reunions amb amigues i subscriptors per repensar i redissenyar la revista, i al mateix temps tot el projecte. Es tracta d'un projecte singular que ha tingut un bon arrelament entre el teixit associatiu i que pretén estendre la seva difusió en aquesta segona època.

El proper divendres 12 de gener a les 8 del vespre el nou local del Casal Can Capblanaca (c/Compte Jofre, 30) serà l'escenari de la presentació d'aquesta segona època. És un acte obert que inclourà

intervencions d'entitats i un espectacle teatral i musical, a més d'un aperitiu pels assistents.

Des de gener de 2007, *Ordint la Trama* es torna a editar mensualment. És una publicació feta des de Sabadell i que parla de Sabadell. En el primer número de la segona època publica un reportatge sobre les alternatives a l'ampliació dels Ferrocarrils de la Generalitat al Vallès. La revista també té previst abordar qüestions com l'últim cas d'agressió policial a un veí sabadellenc o temàtiques com la immigració a escala local.

La publicació és divideix en quatre grans seccions. "L'obridora" són reportatges i articles de fons. "La llançadora" inclou articles d'opinió, cartes i entrevistes. "La troca" és l'espai de creació i participació artística i cultural que inclou poemes, contes, humor, ressenyes, receptes i altres invents.

Finalment "La xemeneia" és l'espai on les entitats sabadellenques poden mostrar la seva activitat.

Ordint la Trama vol ser un nexa local entre cultura i compromís, entre pensament i acció. A més d'editar la revista, el col·lectiu promou el Certamen Literari Clara Alzina, que enguany arriba a la seva sisena edició. Hi ha una categoria de prosa i una de poesia i els treballs guanyadors es publiquen en un llibret. Entre el jurat del certamen trobem persones com Antoni Dalmasas, Esther Centelles, Miquel Bach, Josep Maria Ripoll o Òscar Rocabert.

Si us interessa tenir més informació del projecte podeu visitar la seva web.

ORDINT LA TRAMA
www.ordintlatrama.com
C/ Duran i Sors, 85.
08201 Sabadell
937 251 179
ordintlatrama@hotmail.com

Publicitat

VIRUS EDITORIAL

c/Aurora núm. 23
08001 Barcelona
www.viruseditorial.net

NOVETATS

Gean Pierre Garnier
Contra los territorios del poder

Por un espacio público de debates y... de combate

Col. Ensayo.
173 pág. 15 €
ISBN: 84-96044-78-5

Autoria Colectiva
Los pies en la tierra

Reflexiones y experiencias hacia un movimiento agroecológico

208 pág. 11 €
ISBN: 84-96044-79-3

El Festivern se supera

FESTIVERN 2006-07

ONTINYENT (POLIESPORTIU I TEATRE ETXEGARAI)
LA GOSSA SORDA, SKALARIAK, DEF CON DOS, LA CARRAU, SVA-TERS,
LA KERMÉS, FELIU VENTURA I VERDCEL, ENTRE D'ALTRES

✉ Marina López
/cultura@setmanaridirecta.info/

Al voltant de 5.000 persones de diversos indrets del País Valencià han assistit a la tercera edició del Festivern, a Ontinyent, i han ocupat totes les zones d'acampada habilitades per a l'esdeveniment. La tercera edició del festival ha superat les expectatives de públic, tot garantint la celebració d'una quarta edició el proper cap d'any. Les zones d'acampada es troben al mateix Poliesportiu d'Ontinyent i, malgrat l'increment de públic, han estat suficients i ben habilitades.

Poc a poc, es va acceptant la idea de celebrar un festival de música alternatiu al País Valencià. El Festivern pretén donar una

espenta a la música en català i, sobretot, a grups del nostre país que canten i toquen en català i mantenen vives la nostra cultura i les nostres arrels. El lloc escollit per al festival és Ontinyent, capital de la Vall d'Albaida, perquè puga donar a conèixer la seua part més cultural i per mostrar una imatge més dinàmica i, potser, més polifacètica. No tot és tèxtil a Ontinyent...

El Festival es va dur a terme al Poliesportiu i al Teatre Etxegarai, on el diumenge 31 van actuar VerdCel, Pep Gimeno (el Botifarra) i FelIU Ventura.

Per tal de moure més, si pot ser, la joventut del País Valencià, l'organització del festival ha cregut oportú crear un cartell divers amb tot tipus de música –des del rock,

passant pel folk valencià, el rap o l'ska–, amb grups com: Skalariak, Def Con Dos, La Gossa Sorda, La Carrau, Sva-TERS, La Kermés, Paral·lel 84 o Sarau Mediterrani. A més d'espantar els grups locals, com Red Roja. Així, també donaven peu a la diversitat idiomàtica i cultural. Tots aquests grups van tocar a la carpa del Poliesportiu.

El grup més esperat de la trobada va ser La Gossa Sorda, que va donar al públic tot allò que desitjava –en català i amb bona música–, tot parlant de temes conflictius i quotidians del País Valencià. D'aquesta manera, es va evidenciar que, al País Valencià, hi ha una minoria jove –i ja no tan minoritària– amb molta força i que lluita perquè no desaparega la nostra cultura.

Enfado

A MIL NORANTA
(DISCMEDI)

Enfado són una formació de la ciutat de Lleida que ens regala un meravellós disc de fados portuguesos. Realment sona poc comú, però el cert és que els amants del fado estan a tot arreu i aquí tenim un exemple. Un estil romàntic i al mateix temps descaurat, és l'expressió del poble que tradicionalment dona veu als sense veu. Enfado reivindiquen el fado als carrers de Lleida, al Raval de Barcelona, igual que succeeix a l'Alfama de Lisboa. Cançons com "Júlia Florista" o "Lisboa a noite" són una bona mostra de fins a on

pot arribar la musicalitat d'aquest gènere. La majoria de cançons són en llengua portuguesa, però també podem trobar cançons instrumentals i algun que altre text en català barrejat amb portugués, com és el cas de la "Dansa de les set llunes". El títol *A mil noranta* és també la distància que hi ha entre les ciutats de Lleida i Lisboa. Segurament un camí d'anada i tornada que Glòria Blàvia (veu) i companyia han fet i faran en més d'una ocasió.
DAVID VÁZQUEZ

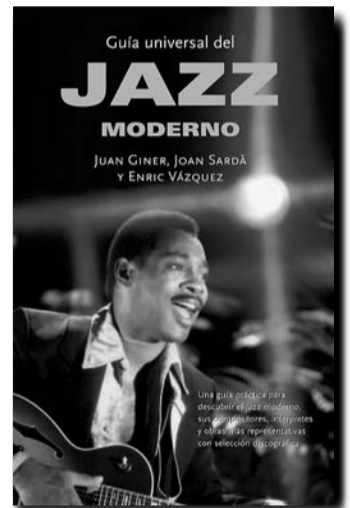

La isla de hierro

(CAMEO, 2005)
DIRECTOR I GUIONISTA: MOHAMMAD RASOULOF
INTÈRPRETS: ALI NASSIRIAN, NEDA PAKDAMAN,
HOSSEIN FARZI-ZADEH
DURADA: 90 MINUTS
IDIOMES: VOSE (FARSI)

Combinant el realisme quotidià, simbolismes constants i certes escapades líriques en un entorn depauperat, Mohammad Rasoulof crea a *La isla de hierro* una cinta notable sobre una comunitat molt particular establerta en un petrolier abandonat. La figura principal d'aquesta comunitat és el capità Nemat, un home que té cura dels habitants, però que els impedeix créixer basant-se en un sistema tancat de subministraments,

lloguers i feines que fa que tothom estigui en permanent deute amb ell. L'estatus quo de la nau, però, trontollarà quan uns desguassadors voldran prendre possessió del vaixell. En definitiva, el director sembla voler-nos parlar de la llibertat de l'individu, coartada pels mecanismes de poder, i de la credulitat de les masses, amb les llibertats limitades que es pot permetre al seu país d'origen, l'Iran.
IGNASI FRANCH

Guia universal del jazz moderno

JUAN GINER, JOAN SARDÀ, ENRIC VÁZQUEZ
MA NON TROPPO, 2006
428 PÀGINES

Força reeixida, ben documentada obra de consulta amb entrades de dimensions força generoses, *Guia universal del jazz moderno* és un meritori volum que s'ocupa específicament dels músics de jazz que han transitat nous camins creatius a partir dels anys 40. Malgrat l'enfocament enciclopèdic no es pot evitar que trasllueixin les simpaties dels redactors els quals, deixant de banda els consagradíssims i populars Miles Davis o Bill Evans, semblen tenir en més estima el free-jazz afroamericà dels Art Ensemble of Chicago o Ornette Coleman que no pas les més gèlides sonoritats del nord d'Europa. En aquest sentit és en una aposta pels músics més visceralis i apassionats, alguns dels quals van fer de la seva creació tema sociopolític, i motiu d'orgull racial en un temps en que la minoria negra lluitava per assolir els seus drets.
IGNASI FRANCH

Digues què haig de dir. Setze cançons d'autora i autor

DIVERSOS AUTORS
(REDISCOS)

Ens trobem davant d'un recull de cantautors, l'experiència de 10 anys de Trobades de Cantautors/es que la Fundació Pere Tarres (URL) organitza anualment i on participen alumnes i exalumnes. Intèrprets novells es barregen amb veus ja consolidades com és el cas de Laia Carrera (Kumbes del Mambo), Toni López (La Tresca i la Verdesca) o Oriol Canals. Altres veus també ens resulten familiars i les influències de Silvio Rodríguez o Ismael

Serrano no es dissimulen pas. El recull conté un total de setze cançons on predomina la temàtica social. Així, ens trobem textos que parlen d'exclusió o maltractament a dones i infants, textos més intimistes o personals i textos que recullen somnis o idees per canviar el món. Somnis, en definitiva, que tot educador social que es dediqui a la seva professió ha de tenir per poder anar avançant.
D.V.

RECOMANEM

CINEMA SOLIDARI / IV CICLE CENTRE LLATINOAMERICÀ DE REUS.

Sala d'actes del Centre de Lectura (c.Major 15), 20 hores. Entrada gratuïta

- Dimarts 16 de gener *Memoria del saqueo Argentina, 2003*, del director "Pino" Solanas. Documental d'investigació que mostra –des de la dictadura de 1976– les causes de la crisi gairebé terminal que va sofrir Argentina fins el 2001.
- Dimarts 23 de gener *"Che" Guevara, donde nunca jamás se lo imaginan*, Cuba, 2004, del director Manuel Pérez Parets. Un documental que inclou imatges inèdites i que ens acostava a la vida i el lliurament d'un home excepcional, no importa l'angle des del qual es jutgin les seves idees i la seva acció.
- Dimarts 30 de gener *Mi mejor enemigo*, Xile, 2004, del director Alex Bowen. 1978, dues patrulles perdudes en una zona fronterera, una argentina, altra xilena, mostren entre drama i humor, l'absurd de la guerra.

PETROQUÍMIQUES: UN PERILL SILENCIAT

La campanya Ripsol 2006, contrajunta de afectad@s unes jornades a Barcelona del 12 al 14 de gener.

- Comencen les activitats amb una roda de premsa el divendres 12, a les 18.30 h. a l'Infoespai, a la Plaça del Sol de Gràcia.
- A les 19.30 h. a La Torna, al carrer Sant Pere Màrtir 37, també a Gràcia, segueixen amb el documental *En una mancha de lugar*. Puertollano, un poble atrapat per la dependència i perills de la petroquímica de Repsol-YPF. Presentat pel seu realitzador Paco Sánchez. El posterior debat comptarà amb membres de la Plataforma "Refinería No" de la comarca de Tierra de Barros (Extremadura), contra la construcció d'una petroquímica i amb extreballador de Repsol de la Petroquímica de Tarragona que parlarà de la situació laboral i de la contaminació.
- El diumenge a les 16 h al PIC-Can Masdeu tindrà lloc la Videoxerrada "Geopolítica de l'Energia a Amèrica Llatina", amb Efraín León, de Mèxic

Més informació a <http://repsolmata.info>

ARTS VISUALS, DIVULGACIÓ, ARTS ESCÈNIQUES, MÚSICA

DIVENDRES 12

**Cicle "Iran-Iraq: Petroli, Aigua i Geoes-
tratègia. Dos països i un mateix destí".**
SCI. Carrer del Carme 95, Barcelona. 19.30 h.
Xerrada: Moviment Aturem la Guerra a Europa i
EUA. a càrrec d'activistes de la Plataforma
Aturem la Guerra.

Concert. D'Callaas
Salamandra. Avinguda del Carrilet 301.
Hospitalet de Llobregat. 22 h. 4/5 euros
Banda que fusiona flamenc amb ritmes com el
pop, el punk o ritmes de llatinoamèrica.

**Cabaret. Bombay i Eminova
presenten "Freak Cabaret"**
Ateneu de 9 Barris. Carrer de Portlligat s/n.
Barcelona. 23 h. 3 e.
Espectacle de teatre amb llenguatge de clown,
música, màgia i poesia visual.

DISSABTE 13

**Videoxerrada: "La situació de la dona
a Irak i a l'Orient Mitjà"**
Waslala. Carrer dels Pins, 39. Hospitalet de
Llobregat. 19 h.
Amb la presència d'Iman Ahmed Khammas,
periodista i escriptora iraquí, exdirectora de
l'Observatori de l'Ocupació en Bagdad,
actualment exiliada a l'Estat espanyol.

**Inauguració del Casal Popular
Panxampla de Tortosa.**
Panxampla. Carrer Francesc Gil de Frederich.
18:30 h. La Jota a la Plaça
durant la tarda: exposició, pintada d'un mural,
grallers de Jesús...
20:30h. Presentació del Casal Popular Panxampla
22 h. Sopar popular i festeta amb Pepet i Marieta
Més informació: www.panxampla.org

Aniversari Colla Bastonera de Sants
CSA Can Vies C/Jocs Florals, 42. Sants. 20 h.
Entrada gratuïta. Sopar 10 e.
1 any picant fort per la cultura popular!
20h Presentació del nou ball de la colla "El
patró foradat" + ball del "Xotis" + ball de la
"Cosidoreta"
21h Sopar solidari
Primer plat: sopa de ceba
Segon plat: pollastre amb escamarlans o
esberginies farcides per a les persones
vegetarianes
I després... festa amb PD's bastoners fins les 2h

7è Kabarret a la Fibra

CSOA la Fibra. Pintor Cusachs, 5 Mataró.
A partir de les 21 h. Ni un duro.
Poesia musicada de 2/4 de lluna.
Un cop acabat podreu sopar a la Fibra, i ben
sopat començarà el Kabarret, aquest cop amb
les actuacions de Las Feas (titelles), Ana Laura
(monòleg), Arena i Sara (performance), Gent de
la Makabra (espectacle de malabars, pilotes de
rebot i equilibri) i Saban (màgia i clown).

Rap. Falsalarma.
La Mirona. Carrer Amnistia Internacional s/n
Polígon de Torre Mirona, Salt. 22.30 h. 10/12 e.
El grup de Sabadell presenta *Alquímia*, el seu
segon disc.

Rap. Doblezero, Darkwater i Huracán.
Ateneu de 9 Barris. Carrer de Portlligat s/n.
Barcelona. 23 h. 3,5 e.
El grup que es va estrenar el 1994 presenten
aquest cop *Prohibido Prohibir*. La nit
comptarà també amb dos MC's i el grup de
breakdance Street people.

DILLUNS 15

**Exposició "Pere Casaldàliga, una veu
compromesa".**
Palau Robert de Barcelona. Del 16 de gener a l'11
de març. La inauguració tindrà lloc el dilluns 15
de gener, a les 19 h, a la sala 4 de les Cotxeres.
Aquesta exposició pretén donar a conèixer la
vida de Pere Casaldàliga però sobretot les
causes per les quals ha lluitat sempre
representades per: els indígenes, la terra, la
teologia de l'alliberament i l'Amèrica Llatina.
Per a més informació, podeu contactar amb
Glòria (Tel. 657 81 32 78).

DIJOUS 18

**Presentació del llibre "Moviéndose
por la Paz. De Pax Christi a las
movilizaciones contra la guerra",
d'Enric Prat,**
Aula C de la Casa de Cultura Bisbe
Lorenzana, Girona. 20 h.

Cicle Documental "Orient Mitjà".
La Quimera. Carrer Verdi 28 baix dret
Vila de Gràcia. 21h.
Bagdad Rap, d'Arturo Cisneros, 2004.

DIVENDRES 19

Concert. Radio Malanga
Salamandra. Avinguda del Carrilet 301.
Hospitalet de Llobregat.
Obertura de portes 21 h. Entrada a les 22.30
h. Entrada amb invitació.
En ocasió de l'aniversari dels Diables
d'Hospitalet el grup barceloní presenta Yoff
Tongor, el primer disc d'una banda de 10
músics que han tocat amb Paquito de Rivera,
Dusmínguet, Ojos de Brujo o Mayumana.

**Cicle "Iran-Iraq: Petroli, Aigua i
Geoestratègia. Dos països i un
mateix destí".**
SCI. Carrer del Carme 95, Barcelona. 19.30 h.
Xerrada: Eman Ahmed Khammas. L'impacte
de l'ocupació i la destrucció d'Iraq.

DISSABTE 20

**Jornada sobre Irlanda
Centre Cívic. Plaça de La
constitució, Les Borges Blanques.**
Acte en motiu del XXV aniversari de la vaga
de fam dels presos polítics irlandesos.
16.30 h. Presentació de l'acte i passí
de la pel·lícula *El vent que agita l'ordi*,
de Ken Loach.
Després farem una paradeta tot fent un
beuret amb cervesa negra típica d'allí i
comentant la pel·lícula, a continuació un
passí de fotografies de murals, fetes
recentment a Derry i Belfast (Irlanda del
Nord).
I per acabar, sobre les 20.30 h concert a
càrrec del cantautor de la Franja de Ponent
Àngel Soro, que inclou en el seu repertori
poemes musicats del pres republicà del
blocs H, Bobby Sands.

SORTIM DE CASA

**MANIFESTACIÓ CONTRA
EL DESALLOTJAMENT DE KAN MIREIA
13 de gener a les 18 h**

A la plaça de la Trini <M> L1 Trinitat Vella
I després festa a Kan Mireia!
I el dilluns 15 de gener a les 8 h
Concentració per aturar el desallotjament

**CONCENTRACIÓ PER L'ABSOLUCIÓ DE
RUBÉN I IGNASI (Acusats de col·locar
explosius en solidaritat amb les lluites de
les persones preses).
Dijous 11 9h. Jutjats de Lluís Companys.
Barcelona.**

**MANIFESTACIÓ DE REPULSA
AL DESALLOTJAMENT DE MAMBO
(El dimarts 9 de febrer).
Divendres 12 20h
Rambla del Raval, Barcelona**

**MANIFESTACIÓ ESTATAL CONTRA LA
INSTAL·LACIÓ DE LA BASE DE LA OTAN
Diumenge, 21 gener, 12h. Edificio Pignatelli
Paseo Mª Agustín. Saragossa.
Organitzadora: Plataforma contra l'OTAN
El Ministerio de Defensa ha proposat aque-
sta ciutat com a base europea de logística i
espionatge de l'OTAN.**

NO OBLIDEU...

MANIFESTACIÓ DE LES LLUITES LABORALS

La Vanguardia, MERCADONA, SEAT, BRAUN, CATSA, ICS,
Telefónica, Parcs i Jardins de Barcelona, Subdirecció
General de Seguretat Industrial...

11.30 h Plaça Universitat. Barcelona

Adhesions i més informació a:

<http://www.moviments.net/xarxacontratancaments/>

La indirecta

L'ENTREVISTA // **KARRA ELEJALDE, ACTOR**

“M'agrada fer comèdies que sempre tinguin un substrat de crítica social”

☞ Xavi Martí

/entrevista@setmanaridirecta.info/

Ens trobem a casa seva. Deu del matí. En Karra té una nodrida trajectòria al cine i al teatre. Ell és actor, però també fa guions i dirigeix. En el seu camí hi ha *Vacas*, *La pistola de mi hermano*, *Els sense nom* o *La madre muerta*. És coautor del guió d'*Airbag* i com a director ha fet *Año Mariano* i *Torapia*. L'última capbussada teatral va ser *La Cabra y Miss Yoe's*, on va interpretar 25 personatges. Darrerament ha participat a *Cronocrimenes*, un film de ciencia ficció de Nacho Vigalondo. L'actor parla sense embuts.

Per què ets actor?

És per casualitat. Conec molts pocs actors que ho siguin perquè van dir “jo vull ser actor” i ho van aconseguir. De jove ja estava a grups de teatre. Va ser a la mili quan un tio que estava al teatre em va dir: “hauries de fer teatre, ho faries bé”. I em vaig ficar en el grup d'aquest noi, en Toño Sanpedro.

Cine o teatre?

Per estar entrenat, fresc i ser honest amb tu mateix i amb el rigor de la professió... el teatre. El cine és divertit i aporta més diners. Però el teatre exigeix. El teatre requereix molta més concentració, no és tan rentable i és un veritable repte interpretatiu. El cine només és un simple exercici d'interpretació. En el teatre no hi ha lloc per l'error i en el cine és una constant. En el cine el que queda és el millor de tu i en el teatre això ho has de donar a cada instant.

“És més interessant una crítica còmica plena d'acidesa que un míting”

S'ha dit que l'actor té una responsabilitat social que no tenen altres professions.

L'ésser humà té moltes responsabilitats que estan en molts tipus de feines. Sempre s'ha dit que els actors, els músics, els escriptors... pel fet de treballar de cara a la gent creen algun tipus de sinèrgies. Però un obrer de la construcció també té responsabilitat. I també la té Ronaldinho vers els nens. Sobre aquest tema sempre es diuen moltes bajanades. He vist actors solidaris i n'he vist d'altres que consideren que ser actor no implica tenir cap responsabilitat social... i tampoc creuen que la tinguin en el terreny de la cultura. Hi han actors que

Xavi Martí

treballen, cobren i res més i d'altres que s'impliquen socialment.

Com és el teu cinema?

No tinc suficients pelis fetes com per parlar d'un estil propi. A mi m'agrada fer comèdies que sempre tinguin un substrat de crítica social i de toc d'atenció. El cine ha de divertir, és la seva funció. Però fins i tot en Chaplin tenia ideologia... i en Buster Keaton, però no tanta. No crec que el cine hagi de subvertir. Jo no puc fer quelcom pel simple fet de fer-ho. Ho he de fer a favor o en contra d'alguna cosa... he de tenir un referent. L'humor té un gran potencial de crítica política i és un gran desmitificador i desencadenant de reaccions. Molts cops és més interessant una crítica còmica plena d'acidesa que un míting o un discurs polític.

Hi ha indústria del cine a casa?

No existeix. El cine al nostre país està endèmic, malalt i tant subvencionat que quasi és deficitari. No es pot parlar d'una indústria.

Alguna fórmula per competir amb Hollywood?

No ho sé. S'han fet quotes de pantalla i moltes coses. Es fan a l'Estat unes 100 pelis a l'any, però també s'estrenen 400 títols nord-americans. Es tracta d'una espècie d'opa hostil per part dels nord-americans i no podem fer-li la competència a aquesta invasió. Sempre s'ha dit que Europa té els guions i Hollywood la resolució i els diners. He vist grans pelis fetes a Hollywood, plenes de suc, i

també moltes americanades fantasmes. Generalment m'aporten més coses les pelis europees, però això no vol dir que no hagi vist grans treballs de Hollywood d'un bon nivell artístic i ideològic.

I la televisió?

No m'agrada. Mai he perdut la raó per treballar a la televisió, no em sentiria còmode. La pròpia dinàmica de la televisió fa que no es puguin generar grans productes. La forma de treballar a la televisió és escriure un guió dimecres, repassar-ho dijous i gravar-ho divendres. Existeixen de forma deliberada un grapat de programes que són escombraries i que els veig com pornografia pura. La televisió s'està transformant en una cosa vomitiva i pornogràfica des del sentit més lleig del terme. Pornogràfica des del punt de vista de la ideologia. Gent que treu els draps bruts a la tele, famílies contra famílies, muntatges, periodistes que semblen sants inquisidors...

Què són els intel·lectuals?

Suposo que són persones que tenen inquietuds culturals, artístiques i ideològiques i la barreja d'això s'anomena intel·lectualitat. Jo no la practico.

Si fessis un llibre, sobre quin tema l'escriuries?

Si un pintor pinta un quadre i té una idea deliberada de com fer-lo, ja no és lliure. I si ets lliure i estas davant d'un paper en blanc no saps el que escriuràs. Quan escrius un guió no saps com es dirà

el protagonista, ni a què es dedica ni tampoc si la matarà ell o ella... no ho saps, tens el foli en blanc.

La creació és espontània?

Sí, pot haver-hi quelcom de deliberat, però allò real és l'intercanvi d'idees i treballar. No pots dir “escriuré un guió on el noi es diu José Roberto i és aparellador”... no! No sé sobre què tractaria un llibre que jo escrivís.

Ideològicament?

Sóc un home d'esquerres. Cada cop em sento menys roig i més grana. Em sento més negre, més àcrata i menys marxista.

Vas néixer a Vitòria. Quina és la teva nacionalitat?

Em sento ciutadà del món i circumstancialment basc.

Quin futur té Euskal Herria?

I quin futur té Bèlgica?. No ho sé, però tant de bo arribés la pau. L'últim atemptat, si ha sigut ETA, em sembla un desastre per les aspiracions de la majoria de bascos i d'alguns espanyols. Tots tenim esperances de que puguin seure i parlar. L'esperança de que ETA acabi la té tothom, fins i tot ells mateixos. Però jo no veig voluntat per part dels partits polítics. Només volen penjar-se la medalla i dir “jo vaig acabar amb ETA”. Si Zapatero o qui sigui acaba amb ETA estarà a la poltrona durant molt de temps i saben el rèdit polític que això comporta. Estan més preocupats pel qui, pel com i per la forma que no pas per solucionar el problema. Arribarà un moment que els ciutadans d'Euskal Herria prendran la determinació de deixar-se estar d'orgues i de governs i passar a fer-ho ells sols.

“Només volen penjar-se la medalla i dir: jo vaig acabar amb ETA”

La clau està en el poble?

No li donem a cap partit l'oportunitat de penjar-se la medalla. Ha arribat un moment en el qual trobem un sentiment general que diu que aquesta situació s'ha d'acabar. Però és com una espècie de carreró sense sortida per a tothom: per Zapatero, el PP ha començat a fugir cap endavant i “els altres” tenen 1000 persones a la presó. Això es pot solucionar amb molta generositat per part de tots. Però hi ha hagut tant d'odi i tanta merda... això deixa pel camí víctimes, amics, companys i una espècie de reaccions col·laterals.

T'agraden les entrevistes?

No... i menys un dia com avui. A tu t'ha servit l'entrevista? ●

Les paraules són forques

☞ Esther Sancho

/opinio@setmanaridirecta.info/

Darrerament entre els cercles intel·lectuals de la socialdemocràcia no es fa altra cosa que redefinir paraules. Com si el seu significat originari els fes nosa. Així per exemple quan en els seus fóruns socials europeus afirmen que cal redefinir el concepte de ciutadania per adaptar-lo a la societat del segle XXI, el que volen dir realment és: cal excloure dels nostres drets, béns i serveis, a aquests bàrbars que immigren cap a l'Europa del capital, sense que per això trontolli el concepte clàssic de ciutadania. I no és una tasca exempta de mèrit, doncs la ciutadania és quelcom totalment contradictori amb tenir persones sense dret al vot o d'altres més elementals com el dret a manifestar-se i reunir-se, prohibit als sensepapers.

El més difícil encara: reprimir sense ser dit repressor

L'ànsia redefinidora, doncs, apareix quan hom intenta retallar drets i llibertats però al mateix temps necessita figurar com un demòcrata, o el més difícil encara: reprimir sense ser dit repressor. Malabarismes lingüístics gràcies als quals tenim ordenances de civisme que diuen ciutadans quan volen dir consumidors i propietaris, apuntant i disparant directament a les persones sense capacitat de consum, tot en nom de la convivència i la pau social; o reformes laborals, en que sindicats majoritaris i patronal no dubten en flexibilitzar la feina i la vida de milers de persones. I és que ja ho deia el poeta: les paraules són forques d'on a trosos pengem la raó. I la desraó, que és el que hi penja la socialdemocràcia per bastir les forques d'aquest capitalisme no incívic sinó s-a-l-v-a-t-g-e amb totes les lletres.

QUILICITAT

DOBLE DICE

2X	3X	4X	5X	6X	7X	8X	9X	10X	11X	12X
100	200	300	400	500	600	700	800	900	1000	1100

APOSTEM PEL JOG NET!
-Ludopathing your lifes-

CIRSA